

Tillitsmannen 2.0

Innholdsfortegnelse

Kapittel 1	3
38 elever i klassen	3
<i>Bortfall av undervisning</i>	3
<i>38 elever i klasserommet</i>	4
<i>Arven</i>	6
Kapittel 2	12
Stille før stormen	12
<i>”Vær kreative, les bøker”</i>	12
<i>Byrdefullressursen</i>	14
<i>Boikott</i>	16
Kapittel 3	18
Svindelen	18
<i>”Kopping” av referat</i>	19
<i>Talas tale</i>	22
<i>Hjelp?</i>	23
<i>Splitt og hersk</i>	25
<i>Tydelegheit og misforståingar</i>	26
<i>Kven skal lære eleven grunnleggjande ferdigheiter i norsk?</i>	28
<i>1 on 1</i>	29
<i>Showdown</i>	32
Kapittel 4	35
Kva er ein tillitsvalgt si rolle?	35
<i>MBU februar</i>	35
<i>På helsa laus</i>	39
<i>Vi pleide å være venner</i>	40
<i>Epost på avveg</i>	41
<i>Ny smell</i>	43
<i>Offentlig henrettelse</i>	44
<i>Inga hjelp å få</i>	45
<i>Lektorlaget kaster inn kortene</i>	46
Kapittel 5	50
Forhandlinger om lokal arbeidstidsavtale	50
<i>Første forhandlingsmøte</i>	51
<i>Seniornedslag</i>	51
<i>Nettet snører seg saman</i>	52
<i>Etter første forhandlingsmøte</i>	54
<i>Andre forhandlingsmøte</i>	55

<i>Ut i plenum</i>	56
<i>Tredje forhandlingsmøte</i>	58
<i>Fjerde forhandlingsmøte og det sleipe punkt 5</i>	59
<i>Femte forhandlingsmøte</i>	61
<i>Sjette forhandlingsmøte</i>	61
Kapittel 6	63
Juks med seniornedslag	63
Kapittel 7	70
Triksing med avtaletekst	70
<i>Inn med handkledet</i>	75

Kapittel 1

38 elevar i klassen

Det var siste dag før ferien eg vart spurd, sånn i forbifarten: ”Vil du bli tillitsvald for Utdanningsforbundet neste år?” Tja, tenkjer eg, kvifor ikkje. Det kan være spanande. Eg har ingen erfaring frå organisasjonsarbeid, ikkje veit eg noko om skolepolitikk, om makt og ære.

Eg tenkjer heller at dette er lett. Vi er jo i Oslo, i Norge. Her i sosialdemokratiet er alt slik i orden, her i hovudstaden i verdens beste land å bu i. Her er alt i orden. Konflikt, klassekamp og slikt, det angår ikkje meg, det høyrer til i ei anna tid. Det var foreldra mine som dreiv med slikt. Eg har det jo bra på jobb eg, trives gjer eg. Jobbar mykje ja, men eg likar skolen min, arbeidsplassen min. Så eg sa ja. Ikkje visste eg kva eg gjekk til.

Eg starta som tillitsvald den første planleggingsdagen før skolestart. Vel, det er ikkje heilt rett. Den første dagen var oppstart i barnehagen for minstemann, og der måtte pappa være med. Difor kom eg på arbeid den andre planleggingsdagen, med ny frisk. Men ikkje alt var som det burde være.

Bortfall av undervisning

Rektor hadde rysta dei pedagogisk ansatte den første planleggingsdagen denne hausten. I innleiinga hans den første dagen presenterte han konsekvensane av den nye lokale arbeidstidsavtala. Dei ansatte skulle no arbeide meir enn i fjor. Noko han kalla *Bortfall av undervisning*, altså undervisningstimar som ikkje vart avhaldt fordi skolen då dreiv med andre ting, var årsaka.

Kva var dette for noko? Kan ein berre gjere slik? Eg kunne ingenting om dette. Ingenting. Eg kleppa tak i fjorårets tillitsvaldt. Han lovde å sende arbeidstidsavtala for skoleåret 2009/2010. Den hadde han akkurat forhandla ferdig før sommaren kom. Det var visst noko der, noko som gjorde at vi no alle skulle arbeide meir. Det var ein ueinighetsprotokoll sa han. Javel, tenkte eg, kva tyder det? Eg treng hjelp, tenkte eg, og fann fram namna på dei som sentralt i Utdanningsforbundet. Med utgangspunkt i mitt eige timerekneskap sendte eg dei ein oversikt

over mitt bortfall, med spørsmålet: Er det lov å gjere slik? : 18. August)” Timeregnskap: Rektors definisjon av bortfall: Prøveeksamen, UP (Ulsrudprosjektet – tilsvare OD-dag), Siste fredag før ferien, Eksamen – skriftlig, Utplussing/ekskursjoner, Ikke kontaktlærer – midtveissamtaler, Samt timer han ikke kan timeplanfeste. Min stilling er 100.06% Jeg har 42 timer bortfall iht rektors tolking av bortfall i arbeidstidsavtalen. 11 av disse skal jeg undervise i annen lærers historieklasser, 27,5 timer er satt av til vikartimer på vg1 norsk, resten er uspesifisert. I skrivende stund kan jeg ikke spesifisere grundigere da jeg ikke har tilgang til bortfallsregnskapet.”

I mellomtida sendte eg epost til medlemmane (18.august):

”Venner! Arbeidstidsavtalen for skoleåret 09/10 beregner bortfall av timer for den enkelte lærer. For en del lærere er dette bortfallet veldig høyt. Før kriterier for hva som skal regnes som bortfall og hvordan dette skal beregnes er klart oppfordrer jeg alle medlemmer om ikke å signere og levere individuelle arbeidstidsavtaler/årsregnskap til adm. Fristen for signering er i følge arbeidstidsavtalen 15. september. Jeg håper at innen den tid har vi fått gjennomslag og dermed fått klare kriterier for hva som skal regnes for bortfall. Uansett, vent. Noen av dere har tatt kontakt med konkrete eksempler på dette, om der er flere si i fra”

Eg skulle på mitt første møte i Medbestemmelsesutvalget (MBU) den 27.august kl 15.20 – 16.20. Det skulle komme til å handle om to ting: overfylte klasserom og bortfall av undervisning.

38 elevar i klasserommet

I 2008 gjeninnførte Oslo kommune *Fritt skolevalg*. Eleven skal sjølv, på bakgrunn av karakterar frå grunnskolen, velge den skolen han eller ho sjølv ønskjer å gå på. Frå januar 2005 innførte og Oslo kommune ei eiga finansieringsordning i vidaregåande skolen kalla *pengar følgjer elevene*. Kvar elev ved skolen gjev skolen ein fast sum pengar. Elevane blir talde og budsjettet justert 1. oktober og 1. Februar. Om elevar sluttar påverkar det skolens budsjett i negativ retning.¹ Dette skal visst utvikle skolar og lærarar til betre undervisning.

¹ Konkurransen har ei anna viktig side: Skolane i Oslo konkurrerer om dei kvite, etnisk norske elevane for å unngå stampelet som ”ghettoskole”. Difor skaper denne finansieringsforma sin situasjon der ein kvit elev er meir verd enn ein med ein annan hudfarge, for det er om å gjere ha flest kvite. Sjå til dømes

Og, i 2003 vart Opplæringslova endra slik at ein skoleklasse i vgs ikkje lenger var maksimalt 28 elevar. For å auke "fleksibilitet og handlefridom" fekk klassen no være større. Men når pengane følgje eleven ser skolen seg nøydd til å "overbooke" klassar, for å være sikre på å sitte att med nok elevar til å drive skolen om nokre sluttar eller fell frå. I rettslærer var det på vår skole 36 elevar første skoledag, engelsk hadde 38. Alle elevar med individuelle opplæringsplanar (IOP) var plassert i klassen og ikkje i eigne grupper. Eg skulle dette året ha norsk på vg1 ST. Det skulle òg ei ærverdig seniorlærerinne. Ho var frustrert over situasjonen ho hadde fått i fanget. Ho skriv til meg (24.august):

"Iflg kommentarer fra kontaktlærere er det mye å ta fatt i norskklassene våre (både atferd og faglig), og iflg rådgjevar er alle vg1-elever med Individuell opplæringsplan (IOP) plassert i disse klassene. En elev som må starte med alfabetisering, er nå heldigvis plassert i Tilrettelagt-klasse, så det hjelper noe. Minoritetsspråklig sammensetning er også spesiell - kun 2 av 33 har norsk bakgrunn i min klasse. "Hvorfor bevilges kun 1 støttetime i disse klassene, og hvorfor overbookes de når det er så mange med spesielle behov? For et par år siden lovde rektor at det skulle være et tak på 30??" Slik var ho sett til å undervise norsk i ein klasse med 33 elevar, der to har norsk bakgrunn og fleire av dei har IOP. Det ville bli tøft. Fleire var forbanna. Frå rettslærelærarinna kom meldinga (25.august) "Jeg jobber i 100 % stilling, og det er beregnet et bortfall på 53 timer. Og i rettslære 2 er det pr i dag 36 elever i gruppen".

Historia om bortfall av undervisning tek til ved innføringa av skolepakke 2. Det vart Utdanningsforbundet og KS einige om å legge til grunn årsramma for det enkelte fag i læraren si arbeidsplikt. I snitt er dette 700 undervisningstimar i året i vgs. I 2006 førte ueinigheit om korleis dette vart praktisert til at Utdanningsforbundet gjekk difor til sak mot KS, og tapte. I saka hevda UDF at dei timar der klassen har alternative dagar eller eksamen skal læraren, om mogeleg, ta att den tapte undervisningstida med klassen seinare.

Arbeidsretten frifant KS frå desse påstandane. Retten seier difor at skoleleiinga kan planlegge med alle dei 700 timane årsramma for undervisningsfaget utgjær.

Greit nok, kanskje?

Men var det slik at mine elevar hadde 42 timar utan meg? Eller 53?. Men det var altså det dei gjorde no. Dei fylte opp årsrammene for dei ansatte.

artikkelserien om 13 problemskolar i Oslo hausten 2012. Her er antal minoritetslevar knytta til problemskolane , men ein rektor som klarer å halde på dei kvite har lukkast. Sjå: <http://www.osloby.no/Private-konsulentfirmaer-skal-hjelpe-13-Oslo-skoler-7013272.html> mm

Eg gjekk til mitt første MBU. Som ny visste eg heller ikkje mykje om rutiner og formaliteter knytta til slike møter. (Det finnes difor ikkje referat frå møtet, berre ein referatsepost sendt til UDF sine medlemmer ved skolen) (27 august):

”Venner! I MBU torsdag 27.08 kom vi frem til følgende: Bortfall av timer i arbeidstidsavtalen: Rektor erkjenner at dagens situasjon er uheldig og uholdbar og at vi har felles interesser av å omdefinere bortfall av timer. Dette gjøres i møte torsdag 03.09. Premissen for møtet er at rektor skal komme oss i møte og " gi tilbake land han har tatt".
Overbooking: Adm erkjenner at overbooking er uheldig både pedagogisk og sikkerhetsmessig. Lærere som underviser i overbookede klasser skal ha kompensasjon i form av lønn el timer. Det vil også bli meldt inn mindre grupper til neste skoleår.”

Arven

Før det beramma møtet 03.09. får eg endeleg tak i opphavet til problemet eg har arva, den lokale arbeidstidsavtalen for skoleåret 2009/2010. Den var framforhandla på skolen av mellom anna min forgjengar, tidlegare tillitsvald og noværande styremedlem i UDF ved skolen. I avtala sto det mellom anna:

”Tidligere har bortfallet i avtalen vært 18 timer. Praksis viser at dette tallet er satt for høyt. Både ledelsen ved skolen og Utdanningsforbundet på skolen har vært enige om å redusere bortfallet av undervisning for elevene. Dette har vi også oppnådd og mener det burde gjenspeiles i en lokal arbeidstidavtale. Det presiseres at begge parter har vært enige i en reduksjon, uenigheten har gått på hvor mye bortfallet av undervisningstimer skal reduseres. På vår skole er arbeidsoppgavene i 1150-timers ramma vokst mye. Utdanningsforbundet på skolen er bekymret for at dette går utover skolens og den enkelte lærers faglige utvikling”

I snitt var bortfallet no auka til ca 30, 5 timar for kvar lærar og då heilt opp til 53 undervisningstimar for enkelte. Sjølv hadde eg 42 undervisningstimar (eller oppunder tre veker ekstra med norsk undervisning) i gjeld ved skoleårets start. Ein av mine klassar var overfylt med svake elevar, 32 håpefulle var pressa saman. Og så skulle eg være tillitsvalgt, noko som såg ut som mykje meir arbeid enn eg hadde sett føre meg. Eg treng råd og hjelp. Så eg sender derfor en forespørsel til UDF sentralt (2. September).

”Situasjonsbeskrivelse: Som du ser av avtalen var der uenighet om beregning av bortfall i vår, i løpet av sommeren har rektor selv definert bortfall (i henhold til sin tolking av avtalen). Dette har skapt voldsomme reaksjoner blant personalet som eksempelvis har fått beregnet bortfall til 53 timer (Undertegnede har fått 42 timer). Rektor og utdanningsforbundet er nå i dialog for å løse problemet. Jeg lurer på hvilke deler av avtalen som eventuelt gir meg ryggdekning for å hevde at bortfallet skal være mindre. Takker.” Svaret kjem kjapt: (2. September). ”Uenigheten deres i vår gikk på om en skulle regne et bortfall på 10 eller 18 timer undervisning pr. lærer. Løsningen dere valgte var derfor at dere gikk til tvistebestemmelsene. Den sier ikke noe om "stipulert timebortfall", altså gjør ikke arbeidstidsavtalen deres det heller. Etter dette har ledelsen i stedet regnet ut hvor mange timer hver enkelt lærer skylder fordi de mister undervisningstimer.

- Ut fra hva slags "regnestykke" har de gjort det? Det høres jo ut som om enkelte lærere skylder mange ukers undervisning! Hva er det som ikke regnes som undervisning? Hva gjør lærerne i de timene som faller bort? Har de fri, eller er de tilstede på skolen? Ledelsen kan ikke kreve lærerne flere ganger for den samme tiden. Eksempel: Hvis de settes til å foreta midtveisvurderinger på en tid de ellers skulle ha hatt undervisning, så bruker de jo av den bundne tiden. Om dette gjør at elevene går glipp av feks noen engelsktimer, som de har krav på å få igjen, så kan en ikke pålegge læreren å ta igjen dette på tid som kommer i tillegg til de 1150-timene. De er jo allerede brukt! Her må en ikke blande sammen elevenes rettigheter og lærernes arbeidstid. Så til slutt en ting: I deres arbeidstidsavtale står det ikke nevnt at undervisning faller innenfor de 1150 timene bunden tid, men det er vel her hovedvekten av tida egentlig brukes. Er dette en "glipp" eller er det fordi man har trodd at dette kommer i tillegg til bunden tid?”

På telefon få eg vite at eg har ei god sak. Ein annan skole skal ha vore ute for det same, der fekk UDF medhald. Utan at eg veit det får eg servert UDF sin argumentasjon frå Arbeidsretten. Den seier at slikt kan ein ikkje gjere. Det tek eg med meg til MBU.

Før møtet er eg spent. Eg er sjølv gamal forballspelar og har vore kaptein og sentralmidtbanespelar i mi tid. Ein av dei tinga eg lærde meg der var å vinne midtbana. Vant ein den vant ein òg kampen, heitte det. Og for å vinne den måtte ein sette standarden med ein gong, i den første taklinga, vise at motstandaren at om han ville spele her så kom det til å gjere vondt. Slik kunne ein få eit mentalt overtak på han, og tvinge han til å spele mitt spel. I ettertid kan ei slik tenking verke både uproff og barnsleg. Men det var slik eg tenkte. Det tok vekk presset, litt i alle fall. Og, det opna ein måte for meg å være ueinig på. Ein måte eg

kunne være ueinig på, det var ein måte eg kjende att. Eg hugsar ikkje så mykje frå sjølv møtet, bortsett frå at eg stålsatt meg på at klubben var ueinig. Dette fann vi oss ikkje i.

Møtet 03 september vert ei katastrofe, kaos og munnhoggeri. Inga forståing, og ikkje noko referat. Skjelvande går derfrå. Rysta over temperaturen og alvoret. På veg til barnehagen ringer eg tillitsvalgte i Lektorlaget. Korleis synes du det gjekk? Han er forvirra, han hadde ikkje venta mitt anrop. Eg derimot, eg hadde ei forventning om at han delte mitt syn, at eg kunne hente støtte. Men han gjev ikkje noko klart svar han.

Eg minnes forrige skoleår. På hausten var vi på personaltur til Roma. Første kvelden var ein fest, alle var glade og strålande nøgde. Når natta kom var det berre den harde kjerna att. Eg, rektor og ein inspektør. I ein liten bar ved Pantheon hang vi. Rektor fortalde: Kva seier du då, når damene kjem bort? Ved baren. Du kan jo ikkje seie at du er lærar. -Brannmann! Det er det som funkar, seier eg kjapt, du må seie du er brannmann. -Javisst, han er einig. Også, fullfører eg, så må du ha sånne strippebukser. Eg bøyer meg og tek tak i knærene for å vise. Slik at, der! Eg hiv meg attende, som ein stripper i brannmannutstyr, som spjærer buksene i ei rørsle. Slik at du kan rive av deg buksa kjapt. Latterkulene syng i det trange barrommet. Eg står med handa på barnehageporten. Slik var det før, no er det ikkje slik.

Eg har òg medlemar å ta var på (3. September): "Venner! En annen vgs skole har hatt tilsvarende uenighet om bortfall i arbeidstidsavtalen i høst. Tvisten ble denne uke løst på sentralt nivå og rektor tapte på alle punkter. Med bakgrunn i presedensen denne saken gir fremmet Utdanningsforbundet følgende krav til definisjon av bortfall ved skolen: Det er et ledelsesansvar å distribuere undervisningstimer for lærer og elever i timeplanen. Klarer ikke ledelsen å oppfylle timeantallet elevene har krav på er der et bortfall. Dette bortfallet kan kun taes igjen av lærer i samme gruppe. (Eks: Jeg skal ha 190 norsk på vg3 dette skoleåret. Rektor får bare lagt 175 timer på timeplanen. Jeg må ta de resterende 15 timer om rektor finner plass på timeplanen, dette må varsles 14 dager før.). Finner ikke rektor plass på timeplanen skylder jeg ikke 15 timer som rektor kan bruke i en annen gruppe/klasse. En kan ikke skille elevtimer og lærertimer. Om rektor teller feks siste skoledag eller UP-dagen som undervisning for elevene må den også telle for lærer. Elevtimer kan kun telles om de er definert som undervisning, dvs knyttet til læreplan. Når elevtimene knyttes til læreplan er der pr. definisjon en pedagogisk ansvarlig lærer. "du kan ikke skille danseren fra dansen". En kan ikke regne bortfall av undervisning når lærer er satt til å gjøre annet arbeid. Dagen vi gjennomfører

midtveissamtalen kan ikke samtidig bli trukket i undervisningstid slik at du må ta igjen timene du skulle hatt.

Kravene ble møtt med sterk motbør. Rektor hevder at hans definisjon av bortfall gjelder og at avtalen er bindende. rektor nektet å underskrive en uenighetsprotokoll (som er standard prosedyre) da han hevder at avtalen er slutført. Saken meldes nå inn til Utdanningsforbundet sentralt og skal løses av de samme som løste tvisten på den andre skolen. Så venter vi på Godot. God helg”.

Dagen etter får eg endeleg arven i hende. Den tidlegare tillitsvalgte sender meg avtaleteksten med følgjande melding: (04. september)

”Vedlagt ligger arbeidstidsavtalen (Uenighetsprotokollen) vi ble enige om i MBU våren 09. Den følger malen for uenighetsprotokoll gitt til ATV fra utdanningsforbundet Oslo. Rektor prøvde å forandre på denne, noe ATV ikke godtok. ATV sendte så endelig versjon til Rektor (den vedlagte versjonen). Rektor opplyste at han allerede hadde sendt ned "sin" versjon, den vi var enige om at ikke er riktig, til etaten. ATV ba rektor om å sende ny versjon ned dit.”

Hm, i dette spelet juksar ein for å få kabalen til å gå opp. Eg minnes scena i Pan av Knut Hamsun der løytnant Glahn oppdagar at Mack juksar når han legg kabal. Mack ville ha viljen sin uansett. Han tok ikkje hensyn til reglane for spelet. Eg følgjer rådet frå UDF og melder saka formelt inn for UDF Oslo 04.09: “UENIGHET OM TOLKING AV BORTFALL

Som tilitsvalgt melder jeg herved inn følgende sak til Utdanningsforbundet Oslo. I forhandlingene om lokal arbeidstidsavtale i fjor vår var ledelsen ved skolen i tvist med Utdanningsforbundets lokallag om bortfall. Uenigheten er ikke løst, det er fortsatt uenighet om tolking av bortfall. Rektor tolker bortfall på følgende måte: Om rektor ikke klarer å timeplanfeste årstimene i et fag må lærer ta igjen de bortfalte timene. Dette kan gjøres i andre klasser. Lærer må ta igjen tapt undervisning ved Prøveeksamen, Ulsrudprosjektet (tilsvarer OD-dag), siste fredag før ferien, eksamen og ved utplasseringer og ekskursjoner. Dette kan gjøres i andre klasser. Utdanningsforbundets tolking: Det er et ledelsesansvar å distribuere undervisningstimer for lærer og elever i timeplanen. Klarer ikke ledelsen å oppfylle timeantallet elevene har krav på er der et bortfall. Dette bortfallet kan kun taes igjen av lærer i samme gruppe. (Eks: Jeg skal ha 190 norsk i 3 STD dette skoleåret. Rektor får bare lagt 175 timer på timeplanen. Jeg må ta de resterende 15 timer om rektor finner plass på timeplanen, dette må varsles 14 dager før.). Finner ikke rektor plass på timeplanen skylder jeg ikke 15

timer som rektor kan bruke i en annen gruppe/klasse. En kan ikke skille elevtimer og lærertimer. Om rektor teller feks siste skoledag eller UP-dagen som undervisning for elevene må den også telle for lærer. Elevtimer kan kun telles om de er definert som undervisning, dvs knyttet til læreplan. Når elevtimene knyttes til læreplan er der pr. definisjon en pedagogisk ansvarlig lærer. (Wittgenstein uttrykte dette slik: "du kan ikke skille danseren fra dansen". En kan ikke regne bortfall av undervisning når lærer er satt til å gjøre annet arbeid. Dagen en gjennomfører midtveissamtalen kan ikke samtidig bli trukket i undervisningstid slik at du må ta igjen timene du skulle hatt.

Jeg ber om at saken løses ved å presentere en entydig definisjon av bortfall av undervisning. MBU referat fra møtet 03.09.09 der saken var tema ettersendes så snart det foreligger.”

Så vert det stilt. Ei stund. (10. september).”Kan du gi meg en kort skisse av status og saksgang for saken jeg meldte inn om tvisten vedrørende arbeidstidsavtalen?”

Svaret kjem fort, og det er ikkje så oppløftande som eg hadde ønska: ”Vi arbeider med saken. Det er ikke opplagt at vi bør få medhold på de tre punktene, og vi vil gjerne rådføre oss med sentrallet om de to første punktene. Her har vi ennå ikke fått kontakt med rette vedkommende. Vi arbeider både med dette og med vår egen argumentasjon. Kort referert: Punkt 1: Rektor kan nok kreve at læreren tar igjen de 15 timene i en annen klasse, men vi kan hevde at han da må arbeidsplanfeste dem. Punkt 2: En dom i Arbeidsretten i Vestfold for noen år siden fastslo at det ikke er noe nødvendig samsvar mellom elevtimer og lærertimer. Punkt 3: Her kan nok rektor si at han bare flytter tid; han lar læreren arbeide med midtveissamtaler, som egentlig skal tas i bunden tid utenom undervisning, i undervisningstiden, og da må læreren undervise en annen gang i bunden tid. Kan du si noe om når det er sannsynlig at MBU-referatet deres foreligger?” Og det kan eg jo ikkje. Seie når referatet foreligger. Det finnes ikkje. Det blei ikkje laga og det vil nok aldri bli det heller. Samstundes ruller skoleåret vidare:

Lærarane får no beskjed om kva det omstridte bortfallet skal brukast til (16. September): “-Hei! Du har 16 timer undertid i arbeidstidsavtalen din. Vi har planlagt bruk av disse timene til en elev som kan ha behov for hjemmeundervisning. Hvordan ressursen skal brukes diskuterer du med nærmeste leder.“ Ein annan har endå meir å ta att: “-Hei! Du har 35 timer undertid i arbeidstidsavtalen din. Vi har planlagt bruk av disse timene i norsk i IIDA/B på elever som har krav på spesialundervisning. Elevene har norsk på onsdager og torsdager”. Fleire får den same meldinga. Eg skjønner at ein iverkset før vi har blitt einig. Det er ikkje pent, men heller

ein måte å få viljen sin på utan å måtte ta omsyn. Sjølv om vi no vart forsøkt rulla over av skoleleiinga som hadde starta iverksettinga av det tvisten dreide seg om måtte eg likevel hugse å gje lyd frå meg. På den korte tida eg hadde hatt vervet vart eg smerteleg klar over at det var viktig å ha full åpenhet overfor medlemmane. Eg måtte være imøtekommande og informere om alt som skjedde. Berre slik kunne dei trekke sine eigne slutningar. Og det gjeldt for meg å halde klubben samla. Eg representerte dei. Det var deira rettar, meiningar og standpunkt eg sto for. (16. September):

”Venner! En del av dere har fått epost om at undertiden (bortfallet vi krangler om) skal brukes til spesialundervisning. Min antagelse er følgende: Så lenge det er uenighet/tvist på skolen om bortfall (og da den omtalte spesialundervisningen) skal det betales timelønn for ekstraarbeidet som utføres. Rektor kan derfor ikke bruke av det omstridte bortfallet før enighet er oppnådd. Men, jeg må sjekke dette grundigere. Dette er en av grunnene til at vi fortsatt skal avvente å underskrive timeregnskapet/de individuelle arbeidstidsavtalene. Men, jeg må presisere at vi selvsagt skal utføre all vanlig undervisning vi er pålagt der inntil videre. Uklart? Jeg kommer tilbake med mer info.”

Kapittel 2

Stille før stormen

”Vær kreative, les bøker”

(17. September)

”Hei Simon. Du er innkalt til et møte av personaldirektør i UDA tirsdag 6. 10. klokken 1200 på møterom 10 B i Strømsveien 102. Møte gjelder forståelsen av arbeidstidsavtalen.

Utdanningsforbundet er også invitert direkte av direktøren. Mvh rektor.”

Før møtet ber eg den tidlegare tillitsvalgte, han som forhandla fram avtala, lage eit notat om avtala og korleis den vart inngått. Det tek eg med meg på møtet. Notatet seier (25.september):

”Ved inngåelse av lokal arbeidstidsavtale på skolen vår 09 ble det skrevet en uenighetsprotokoll, denne protokollen ble laget på malen for uenighetsprotokoll som jeg fikk av Utdanningsforbundet Oslo. I protokollen var vi enige om bruk av fellestiden og intensjonen med avtalen. Uenigheten gikk på bortfall av undervisning. Dette fremgår av protokollen.

Det ledelsen ville ha som bortfall kunne plasseres i to ulike grupper: Det som ledelsen og klubben er enige om at er et reelt bortfall og det ledelsen mente var bortfall men som ikke er det. I slutten av skoleåret startet ledelsen å regne på individuelt bortfall for neste skoleår. Da hadde ledelsen tatt med flere saker som ikke egentlig kan regnes som bortfall. Jeg fikk ledelsen til å fjerne noe av dette, men det var ingen enighet om resten av det de ville regne som bortfall. Dette var ikke i et MBU møte, men jeg nevner det for å presisere at det ikke var noen enighet om mengden av bortfallet ved skoleslutt 09. Siden det ikke forligger referater fra MBU møtene, så er det vanskelig å være mer presis enn dette i forhold til uenigheten i bortfallet. Jeg ønsker å fremheve grunnen til at vi ble enige om å reforhandle avtalen for skoleåret 2009/2010 i stedet for å prolongere den vi brukte foregående år: Når vi forhandlet frem den avtalen vi har brukt de siste årene, brukte MBU-representantene i felleskap en del tid på å finne ut hvilke oppgaver som skulle ligge i fellestiden og hva som lå i undervisningen. Den gang var vi enige om at det som da lå i avtalen var 100 % jobb, legger man noe til så må noe ut. I løpet av årene vi har hatt avtalen har mer kommet til. Blant annet på grunn av at det har blitt mer fokus på å begrense bortfall i undervisningen (noe klubben hos oss synes er

positivt). På grunn av dette ble vi enige om å reforhandle avtalen slik at den passet bedre til dagens situasjon.”

(6 oktober) Eg møter først i UDF sine lokaler. Vi skal førebu oss. Eg er usikker. Det er skummelt dette, å møte øvste leiing. Og seie at eg er ueinig. I øvste etasje i kontorbygget går vi saman mot møterommet. Vi går forbi eit stort kontor, der sit nokon der, ute av synsfeltet, bak døra, til venstre. Men døra står open. Gjennom den ser eg at ho har dyre sko. Dei er halvhøge, av skinn, dei blenkjer når eg går forbi. Eg ser aldri ansiktet. Men eg hugsar skoa.

Dei verker å kjenne kvarandre, dei andre. Der er to toppbyråkratar, og ein jurist. Den eine har visst gjeve ut bok nyleg. Det vert bemerkta av dei andre, eg hiv meg utpå – eg har og gjeve ut bok nyleg! Forfattaren på andre sida av bordet ser bryskt på meg, svarar ikkje, men held fram pludringa med sine. Eg skal visst kjenne min plass. Så er vi i gang. Rektor får ordet først. Han går høgt ut. I sin flotte dress tek han mannen, ikkje ballen. Eg skal ha feilinformert dei ansatte og eg har sagt, påpeikar han, at eg er instruert av UDF. Når ordet kjem til meg må eg difor starte med å beklage. Eg har vore upresis i ordvalget. Det var aldri meininga.

Når vi går derfrå eg bør vi visst være nøgde vert eg fortalt. Lite veit eg at eg samstundes vert umyndiggjort. For rektor trekk raskare enn sin eigen skugge. Han hiv seg rundt og siktar mot tidlegare tillitsvalgt. Utan at eg veit det. Og han brukar det til å fremje si eiga sak. Dermed var heile møtet vekkasta. Heile saka vart med eitt til luft. Ved å lene seg over forgjengaren min fekk han dei svara han trengde. Tidleg dagen etter får eg difor epost frå møteleiar (7 oktober):

“God morgen. Jeg viser til møtet på tirsdag og til mail fra Rektor. På bakgrunn av denne mailen legger jeg til grunn at det foreligger en gyldig avtale og at partene kun var uenige om omfanget av bortfallet. Dette er i tråd med tariffavtalene slik jeg ser det. Partene kan være enige om noe og uenige om noe annet. I så fall vil tilbakefallsavtalen gjelde for det området man er uenige om. Dersom dere er uenige i dette, ber jeg om en rask tilbakemelding.

For eposten frå rektor som ho viser til slår beina under meg (06 oktober): “Nettopp hatt en lang samtale med tillitsvalgt som forhandlet på våren. Vi hadde begge en forståelse om at vi var enige om det vi var enige om, og at vi var uenige om omfang av bortfall. Leser du protokollen (vedlagt) går det også frem av den (*Etter felles- og særmøter er partene enige om/Partene er ikke enige om følgende*). På det vi var uenige om skulle tilbakefallsavtalen gjelde (det står også). Det er en felles forståelse her å sikte på å bli enige om så mye som mulig for å skape forutsigbarhet. Håper dette er oppklarende. Mvh Rektor”.

Og då var eg med eitt forbigått, umydiggjort. Og rektor fekk det som han ville. Det betydde at i ei forhandling kunne rektor anten få det som han ville ved forhandlingsbordet eller han kunne gjere som han ville med tilbakefallsavtala i handa. Det var ingen måte å manøvrere i slik sjø, bølgene kom frå alle kantar.

Referatet som kom sa nettopp det (07. Oktober):”Utdanningsetaten og Utdanningsforbundet på fylkesplan er enige om at rektor ikke har brutt gjeldende tariffavtaler ved at all bortfall av undervisning telles individuelt pr lærer. Partene er også enige om at det ikke er tariffmessige bindinger mellom lærerens undervisningsplikt og læreplanene for de enkelte fag og trinn slik det fremgår av Arbeidsrettens dom av 6.6. 2006. Det kan være prinsipiell uenighet om hvilke timer som kommer til frafall i undervisningsplikten. Denne uenigheten vil ikke ha betydning for de ansatte på Ulsrud videregående skole slik avtalen vil bli praktisert Partene sentralt er gjort kjent med at arbeidstidsavtalen gjenspeiles i den enkelte ansattes arbeidsplan. Totalt nederlag for meg, for avtala, og for dei ansatte. Men ikkje for rektor. Han var tilbake i sitt entusiastiske og intense jeg, han hadde fått det som han ville, og det likte han.

Samstundes held alle kontaktlærarar midtveissamtaler med elevane sine. Der finn kollegaen min og eg ut at i våre norskklassar på vg1 ligg 32 av dei 65 elevane i våre to klassar an til stryk. Vi ber difor leiinga om hjelp. Svaret er – Der er ikkje ressursar. Vær kreative, les bøker.

Byrdefullressursen

Ein dag etter at fristen for medarbeidsrundersøkinga er gått ut treff eg tilfeldigvis rektor på gangen. Han betrur seg til meg, medarbeiderundersøkelsen ser bra ut. Det er viktig for han å være i stand til å skape god stemning i personalet. Han er veldig opptatt av desse tala, delvis fordi dei seier noko om personalet likar han, og fordi dei gjev etaten viktige parameter for korleis staa er på skolen. Og tala var bra, knegga han, untatt ein, som svarte dårligst på alt, haha, ein som såg heilt svart på alt. Hm, tenkjer eg, det er i litt sånn malebonding-stil når vi no snakkar nedsettande om ein som ikkje er her. Han ønskjer å stadfeste vennskapet med meg, tenkjer eg, etter tvisten i etaten. Lite visste han. Den eine som hadde svart 1 eller lavast score på alt av spørsmål om trivsel og tillit. Han som såg svart på alt. Han var meg.

Det tok til den 13 november. Då kjem ein epost frå Utdanningsforbundet Oslo:

“Tidsressurs til byrdefull arbeidssituasjon (Skoleverket):

Utdanningsforbundet Oslo vil presisere følgende når det gjelder prakt iseringen av

bestemmelsen om tidsressurs til

byrdefull arbeidssituasjon: Alle skoler får tildelt ressurs til byrdefull undervisning. Hele denne ressursen skal fordeles som tidsressurs til lærere med byrdefull arbeidssituasjon. Det betyr at man ikke kan bruke ressursen til noe annet enn det. Fordelingen av byrdefullressursen på skolen drøftes med de tillitsvalgte i MBU. Formålet med byrdefullressursen er ”å redusere arbeidsbelastningen for lærere med byrdefull arbeidssituasjon gjennom å redusere undervisningstimene”. Kort sagt: Lærere som tildeles ressursen skal ha færre undervisningstimer enn det som gjelder etter lesepliktavtalen. Tildelingen er altså en ressurstilldeling,

det gis tid til nedslag i undervisning. Med lærere må vi her også forstå ledere som har undervisning som en del av sin stilling. Det er ikke riktig bruk av ressursen å dele klasser i mindre grupper. Det er for eksempel ikke anledning til å bruke tidsressursen til økt lærertetthet i undervisningen, (tolærersystem). Det er da heller ikke anledning til å bruke tidsressursen til å lønne assistenter. (De siste tre punktene er praktiseringer vi er gjort kjent med).”

Eg er letta over at det eg oppfatta som svært belastande, konflikta, om arbeidstidsavtalen og bortfall, har blåst over. I lykkerusen går det difor nokre dagar før eg er heilt meg sjølv. Lite visste eg at stormen knapt hadde begynt. Eg skulle få oppleve hundreårsorkan, og skyene bygde seg opp i horisonten. Eposten om byrdefullressursen var sommarfugleffekten. Dei ørsmå vengeslaga til sommarfuglen som lagar orkan.

Den 20 nov sender eg epost til rektor: “Alle skoler får tildelt en ressurs til byrdefull undervisning. Utdanningsforbundet lurer på hvor stor denne ressursen er på Ulsrud vgs og hvordan den er brukt. God helg.” Svaret kjem raskt (20. November): “Det har vi svart på før. Har du tatt dette opp i styret?” Hm, tenkjer eg. Det var underleg. Vi utvekslar vidare (20 november): “Utdanningsforbundet sentralt ber meg om å undersøke, derfor gjør jeg det. Og ja det er tatt opp i styret. Om dere har svart på det før kan dere jo gjenta svaret.” Men spørsmålet mitt blir ikkje besvart. I staden kjem (20. November): ” Da antar jeg at de har bedt alle skolene om det samme. Tar det opp som sak med områdedirektør. Greit med en felles diskusjon i rektorkollegiet. Vi har selvfølgelig brukt ressursen som det skal. Tidspunktet er svært underlig, dette er en sak som må ses i sammenheng med fag- og timefordeling på våren.” Dett evar rart. Først seie at dette har ein svart på, så undersøke nærare kven som spør og motivet for spørsmålet, og tilslutt ei trenering og ei insistering på at alt er gjort riktig utan å

seie på kva måte. Igjen gjer eg det eg har lært meg, eg varslar UDF sentralt (20. November):
”Det ser ut til at temperaturen kan øke igjen her på huset. Jeg ringer deg mandag.”

Boikott

Det er ikkje berre eg, som tillitsvalgt som føler uretten knytt til den auka arbeidsmengda under det nye bortfallsregimet. Ein kollega er djupt provosert over at juleavslutninga for personalet, julelunsjen, er rekna som bortfall. Og at han difor må ”ta att” dei undervisningstimane som opphaveleg var sett opp den siste dagen, men som no skal brukast til å ete lunsje saman i staden. Han vil boikotte. Og han startar sin eigen boikottaksjon. ”Ikkje møt til julelunsj! Gå heller heim.” Protesten er retta mot den urett han meiner dette er. Og den er retta mot rektor.

Samstundes som julefreden ikkje senker seg særleg djupt på skolen, førebur vi det neste MBU. To saker stikk seg ut. Den eine er å få gjort reie for bruken av byrdefullressursen ved skolen slik UDF sentral ba meg om. Det har allereie gått over ein månad og eg har ikkje gjeve dei svar. Og å følgje opp eingheiten om å gje kompensasjon til dei som har store klassar ved skolestart.

Det vert aldri noko MBU-møte 16. desember. Meldinga kjem same dag. Rektor er vekke. Og då får vi aldri tatt bruk av byrdefullressursen inn som sak i MBU.

Siste dag før juleferien set inn sender eg rektor ein epost med einartikkel om redaktøren i Morgenbladet som på leiarplass i at læraren ikkje har tid til kjerneoppgåver. Kjapt kjem svaret frå rektor: ”Siste Thalís rapport (OECD-undersøkelse i over 50 land) viser at norske lærere jobber for få timer i henhold til et årsverk på 1687,5 timer. Det er noe som skurrer at man da klager over for lite tid. Tallene er rapportert av lærerne selv, noe som tyder på at de i hvert fall er lite taktiske. Dette gjelder selvfølgelig bare grunnskolen: Undervisning: 17,1 timer - Forberedelse og etterarbeid: 12,4 timer Administrative plikter: 6,1 timer + Annet: 1,3 timer Klokketimer i alt: 36,9 timer. Hvis hele årsverket skulle utføres innenfor 39 uker: 43,3 timer pr uke. Hvis 1225 arbeidsplanfestede timer (minus 37,5 timer i den 39. uka) skulle utføres innenfor 38 undervisningsuker: 31,25 timer pr uke. 22 prosent jobber mer enn 43 timer pr uke. 23 prosent jobber mindre enn 31 timer pr uke. Det er variasjonen som er viktigst, ikke

gjennomsnittstallet Lærerne på CAMRE (skolen der elevene våre går i Cambridge), underviser 30 timer i uken. I tillegg må de jobbe gratis vikartimer hvis kollegaer er syke og de er på skolen. Når jeg nevner norske forhold ber flere av dem om en utvekslingsordning for lærere. Kanskje noe å tenke på :-) med ønsker om en god jul”

Det var då valdsamt. Eg klarer ikkje å la være å svare: ” Nå må du ikke gå rett i forsvar. Ta ferie nå.” Og nesten med ein gong kjem eposten attende: ”Forsvar? Saklige opplysninger”. Så, han meiner at lærarane er lite taktiske, dei burde ha fortalt ei løgn, sagt at dei arbeidde meir ennn dei gjorde. Berre slik kunne dei skapt det rette inntrykket, av at dei var hardt arbeidande. Med taktikkeri, eller med løgn? Han meiner lærarar arbeider for lite, er det kanskje slik at han trur lærarar er late? At lærarar lurer seg unna? Og så skal vi alle sjå på til England, der NPM har rasert den offentlege skole, der fagforeiningar er sprengde og lærarar nettopp arbeider under slike kår han skildrar, dei underviser 30 timar i veka, og dei må være ulønna vikar om nokon er sjuke. Er det dit han vil? Eg gjekk ut i kulden, saman med dei fleste andre. Nokre få sat att for å ete julelunsj.

Kapittel 3

Svindelen

Jula gjekk. Den var vemodig i år. Eg mintes då eg var liten. Mor mi leia ein folkeaksjon for å berge sjukehuset i fødebyen min, Florø. Det var bestemt at det skulle leggast ned, det skulle sentraliserast. Det var mykje å spare på det. Men ikkje for folket i Florø, og aller minst for dei som kom frå øyane rundt Florø, som mor mi. For dei var vegen til trygg helse lenger. Eg må ha vore ein ti-elleve år, folkehavet hadde faklar, det var kaldt og klårt, lauvet låg i ro. Alt var stille, alle var stille. Heile byen. No venta dei på ho, tusenvis av vaksne og barn. Ho skulle tale til dei. Ho sto framfor folket. Røysta hennar var skarp, tydeleg: - Det bles storm på kysten, kystfolket er i opprør. Ho gjekk opp i mot, vika ikkje. Ho sa det ho meinte.

Men no var ho borte. Eg visste med eitt at i halvåret framfor meg ville eg måtte hente fram dette bilete, av mor mi. Det var ein måte å finne ro nok. Det var der eg kunne kople verda saman og framleis tru på at eg gjorde rett, at det var meining i det eg dreiv med. At eg gjorde rett. Samstundes kjente eg spenninga i kroppen. Tankane var alltid i hovudet, kva om? Kva då? Kva ville eg gjere om...? Slik førebudde eg meg heile tida. Eg hadde gardenen oppe.

Sidan MBU i desember vart avlyst var det først no, i møtet 13.01, eg kunne utføre oppdraget eg var pålagt om å undersøkje korleis skolen hadde brukt byrdefullressursen dette skoleåret.

Før møte med rektor førebudde eg meg ved å tenkje ut ulike scebarier for kva som kunne skje, kva han ville svare og kva veg eg då skulle gå vidare i samtalen. Eg hadde og lært meg å la han rase frå seg. Han kunne reise seg, gå rastlaust rundt, mens han heldt ei tirade. Han sa det som skulle til for å få meg til å gje meg, til å einast med han. Og når eg då sa nei reagerta han med sinne. Difor satt eg.

I møtet viser det seg at ein ikkje har brukt byrdefullressursen slik den skal. Møtet blir difor ei lang forsvarstale. Det skriv eg til UDF (13. Januar):

”Hei. MBU overstått, og det gikk jo som det måtte gå. Rektor hadde en lang forsvarstale. Jeg siterer: " Jeg ber UDF om å ta ansvar", Jeg utfordrer UDF til å se helheten" og " Jeg utfordrer UDF til å spørre medlemmene om de vil ha færre timer, men flere elever i klassen". Videre:

"Dette drøftes en gang i året", I Norge i dag er det ingen som bryr seg om å følge dette", "80% av skolene i Oslo har en annen praksis". Og ikke minst:" Dette er en del av den allerede inngåtte arbeidstidsavtalen" " tidligere tillitsvalgt har godkjent dette. "Hvis dere vil ha en kamp på dette så..." osv. Jeg får tallene om en uke, (Økonomiansv er syk). Jeg ser for meg at vi kanskje må en tur til ned til Strømsveien igjen for å oppnå en enighet. Rektor var kjapt på tidligere tillitsvalgt (som sist) for å få han til å godta hans versjon om at det er fremforhandlet i årets arbeidstidsavtale, noe det selvsagt ikke er. Vel vel. Jeg tar kontakt for videre slagplan når jeg har tallene i hende."

No når det då viser seg at dette blir ei sak som må løysast, siden skolen ikkje har brukt pengane rett, må eg forhøyre meg og kva og korleis desse pengane har vore brukt før. Kva er eigentleg vanleg praksis og kva er ei akseptabel løysing på problemet? Eg spør UDF først (15 januar):

"Hei. Kan du si noe om hva praksis var på vgs i Oslo før brevet i nov 09 og hvilke løsninger en har valgt for dette skoleåret."

Men svara eg får er ikkje eintydige (15 januar):

"Jeg vet ikke helt hva jeg skal si, jeg. Denne avtalen er nemlig ny, den ble inngått 01.01-08 og ble første gang brukt skoleåret 2008-2009. Det var etter at vi så at mange skoler ikke brukte avtalen etter intensjonene at vi sendte ut brev til skolene i høst. (Vi har også hatt en avtale om byrdefull undervisning tidligere, men den var annerledes enn dagens.)

Praksisen på skoler i dag er ulik. Noen får nedslag i undervisningen fordi de har mange elever i klassen, noen fordi de har mange IOP-elever i gruppen, noen fordi de er norsklærere, noen fordi de har mange klasser..... Noen skoler har brukt hele byrdefullressursen slik de skal, andre ikke. Men: Ressursen er "lærernes eiendom" og skal ikke brukes på andre måter for å dekke opp mangler i skolens øvrige budsjett."

"Kopping" av referat

Møtet 13.januar var heitt, ja, og no kom møtereferatet. Det sa ingenting om ueiningheitar. I staden var innhaldet endra. Det skildra ikkje noko av det som blei sagt på møtet. I staden fremstilte det heile møte på ein måte fremma rektor si sak. Ikkje sto det noko om at han

skjelte meg ut, at han var ufin og personleg. Det sto heller ikkje noko om at byrdefullressursen vart brukt feil dette skoleåret, at ein ikkje hadde fulgt prosedyrer som var knytta til den. Det sto ikkje at rektor hadde teke pengane frå lærarane for å få dei til å arbeide meir. Det sto ikkje at pengane var brukt vanleg drift. Ikkje noko av dette var nedfelt i skrift. I staden sto det at dette no var gjort reie for. Intrykket ein fekk når ein leste referatet var at alt tilsynelatande var i orden. Ikkje noko sak det her. Eg anmoder difor om eit tillegg og korrigerer referatet i ein epost til rektor (15 januar):

”Vedlagt er korrigert referat. Budsjettet for skoleåret 2010/2011 ble lagt frem i MBU 13.01. Etter klubbmøte 15.01 har UF følgende merknad: Utdanningsforbundet ønsker at ressursen for lærere med byrdefull arbeidssituasjon legges inn som egen budsjettpost på lik linje med kontaktlærer, samlingsstyrer og lignende.” Svaret frå rektor kjem kjapt (15 januar):

”Byrdefull undervisning er en TIDSRESSURS. Pengene ligger allerede i budsjettet under lønnsutgifter for pedagogisk aktivitet. Skriver man en egen post, er det en dobbelføring. Det er innlysende at det ikke går. I MBU drøftes bruk av tidsressursen på våren for skoleåret 2010/11. Dette gjøres i forbindelse med aktivitetsplan på vårparten.
rektor”

Og (15 januar): ”Byrdefull ressurs som egen budsjettpost ble ikke tatt opp under budsjettgjennomgangen (punkt 2), og skal da selvfølgelig ikke referatføres. Videre ser jeg at mye i 'korrigert referat' som er vedlagt er endret uten at dette er påpekt. Mvh”

Dermed har vi òg hamna i ein diskusjon om referatet, kva skal stå der og kva skal ikkje. Dette er viktig då referatet er eit saksdokument som ein skal iverksette tiltak på bakgrunn av. Difor er ordlyd og utforming heilt sentralt. Og difor set eg i gang med å kommentere referatet(18 januar):

”Hei. Jeg beklager at endringer i referatet ikke var tydelige nok. Jeg har synliggjort UF sine forslag til endringer i vedlagte dokument. ”Redegjørelse for hvordan tidsressurs til byrdefull arbeidssituasjon er brukt på Ulsrud vgs. Rektor informerer om bruk av byrdefullressurs pr. Inneværende skoleår. Det er ikke referatført noe innsigelse på bruken de siste 5 skoleårene. Kommende skoleårs bruk av byrdefullressusren drøftes i MBU i forbindelse med stillings/aktivitetsplan våren 2010. Utdanningsforbundet ber om tall for nåværende bruk av byrdefullressursen. Dette skal tilbakemeldes til Utdanningsforbundet sentralt.

Min kommentar: "Informerer" er ikke en dekkende betegnelse. UDF foretrekker å bruke "skissere" da skolens ledelse var uklar på hvordan byrdefullressusren er brukt inneværende skoleår og ikke kunne dokumentere eller tallfeste bruken. Setningen "Det er ikke..." foreslås fjernet da dette for det første er et argument for at bruken inneværende år er godkjent av UDF og for det andre at rektor nevnte dette for tillitsvalgt på personalrommet etter avsluttet MBU. Setningen "Kommende års..." foreslås strøket da dette ikke ble diskutert under MBU. Setningen "Dette skal..." foreslås endres til "Utdanningsforbundet understreker at ressursen skal brukes i henhold til avtale og ber rektor tallfeste og dokumentere dette. Dokumentasjonen legges frem 20.01.10. setningen "Dette skal tilbakemeldes..." foreslås strøket da beslutningen om hvordan UDF skal forholde seg til skolens bruk av byrdefullressusren avklares blant annet i klubbmøte og styremøte i etterkant av at rektor har fremlagt tallene.

Kompensasjon ved store grupper (35+). Drøftet i MBU i september: Status?

Ledelsen har arbeidet med å få gruppestørrelsen ned. Der dette ikke har vært mulig har det drøftet med den enkelte lærer om kompensasjon.

Det er viktig for UDF å få referatsført: UDF hevder det var enighet i MBU sept om kompensasjon til lærere med store grupper ved skolestart. Ledelsen er ikke enig. Kompensasjon ikke gitt.

AMU. Skolen har ikke fungerende AMU. I følge AMU-ref nov skal det iverksettes tiltak for å løse dette. Status?

Rektor vil nok en gang oppfordre ansatte til å være medlem av AMU. Hvis ingen melder seg vil personer kunne bli utpekt.

Det må fremgå av ref hva status er. UDF ønsker derfor å tilføye: Rektor har utpekt hovedverneombud. Et fungerende AMU har skolen ikke. AMU vedtak av nov 2009 er ikke fulgt opp.

Men rettinga vert utsett av rektor (18.januar):

"Alle disse punktene kan tas opp under gjennomgang av referatet i neste møte. med vennlig hilsen rektor"

Talas tale

Samstundes får eg tala om byrdefullressusren ved skolen i hende. Dei seier (18 januar) at skolen får ein tilleggsressurs på budsjettet 2010 er på 3.773.000 kr og at byrdefullressusren er 1894 årstimer. Men eg har ikkje fått oversikten over korleis den er brukt ved skolen, den som var lovd innan 20.10. Eg ser meg difor nøydd til å purre (21. Januar):

”Jeg etterlyser oversikten over hvordan byrdefullressursen er brukt. I MBU 13.01 ble Utdanningsforbundet lovet dokumentasjon og tallfesting av bruk og størrelse innen 20.01. Til slutt kjem den. Og den er ikkje ok (22 januar):

ANTALL TIMER	ÅRSAK
208	BORTFALL LAGT TILBAKE
850	SENIOR REDUKSJON
5	LÆRER BORTFALL LAGT TILBAKE I HANS PERM
15	NY LÆRER REDUKSJON –
14	LÆRER 3IDB
10	BORTFALL LAGT TILBAKE VÅR 2010
15	NY LÆRER REDUKSJON –
14	LÆRER 3IDB
28	LÆRER BORTFALL LAGT TILBAKE I HENNES PERM
26	LÆRER 3 IDB + VIKARTIMER
17	LÆRER VIKARTIMER
18	LÆRER NY LÆRER REDUKSJON

75	LEDELSE
12	LÆRER VIKARTIMER
1307	TOTAL

Hjelp?

Hausten lærde meg at eg ikkje treng å stå aleine i stormen. Det var først når eg fekk involvert dei høgre opp i systemet at det heile blei løysingsorientert. På bakken, her på skolen vert det berre personkonflikt av slike ueinigheiter. Dei i UDF sentralt har og understreka at eg har all rett til å be dei komme på skulen om det er naudsynt. Dei kan og ”sitte inn” på sjølve MBU-møtet om eg vil det, men då må òg rektor sei at det er i orden for han. Han må med andre ord godkjenne deira deltaking. I styret i klubben er vi einig om at vi ønskjer at UDF sentralt skal delta. På den måten håper vi å unngå ei gjentaking av haustens opprivande konflikt. Difor ber vi i første omgang om bistand på eit klubbmøte(22. Januar):

”Hei. Klubbstyret ønsker at leder og/eller nestleder i UF Oslo deltar på klubbmøte. Vi ønsker råd om hvordan forholde oss til skolens bruk av byrdefullressursen.”

Svaret kjem kjapt, men det er ikkje heilt det eg håper på (22. Januar): ”Hei. Vi kommer selvfølgelig på besøk når det er ønske om det. (Men leder og nestleder er begge opptatt neste uke). Når det gjelder byrdefullressursen er den hjemlet i en tariffavtale, og den kan ikke rektor velge å bryte. Dere må ha en uenighet i mbu som må meldes oppover. dere til oss, rektor til UDE. Dette kan du godt si til rektor. Hvis rektor drøyer med referatet, får vi bare melde saken oppover likevel.

God helg!

Vennlig hilsen”

Det er på tide å legge saka på bordet til UDF sentralt, slik at husfreden kan haldast her. Eg skriv derfor til rektor

(25. januar):

”Hei. Jeg bekrefter å ha mottatt følgende oversikt (sjå s.38) over byrdefull undervisning ved skolen. Formålet med avtalen om byrdefull ressurs er å tilpasse arbeidet for å redusere arbeidsbelastningen for lærere med byrdefull arbeidssituasjon gjennom å redusere undervisningstimene. Jeg kan ikke se at dette er gjort i henhold til avtalen. Videre skal den enkelte skole/enhet fordeles tidsressursen til lærere med byrdefull arbeidssituasjon etter drøftinger med de tillitsvalgte. Jeg kan heller ikke se at dette er gjort i henhold til avtalen. Jeg melder derfor saken inn til Utdanningsforbundet Oslo.

Å melde saka vidare oppover i systemet vert møtt ved å så tvil om mi vurdering, ved å trekke mitt truverd i tvil. Samstundes kjem det ingen innrømmelse av feilbruk, ingen imøtekommande handling, ingen vilje eller forsøk på å løyse eller hjelpe. Rektor skriv (25. Januar):

”Hei. Det kan du gjerne gjøre. Kan vanskelig se at det vi har gjort ikke er i henhold til avtalen. Alle timer vi har referert til er en reduksjon av undervisningen. Det er mulig du har misforstått noen av postene, eller så har vi ikke vært tydelige nok. Vi har konferert med en skole som fikk dette behandlet sentralt i fjor og har fulgt anbefalingene som det var enighet om. Vi rådet deg i høst til å sjekke fakta først (din info til klubbmedlemmer om hva som hadde skjedd på den andre skolen), tror det er lurt å gjøre det i denne omgang. Det er også viktig at ansatte får riktig info i denne saken. Vi vet av erfaring at feilinformasjon skaper uro som ingen av partene her ønsker. Men du står selvfølgelig fri til å gå veien i eget tempo. Hvis du vil ha mere info, gjerne ta kontakt.”

Slik vert heile saka, at eg eg bedt av UDF om å undersøke korleis byrdefullressursen er brukt på skolen gjort om til at eg har misforstått, at eg ikkje har fakta i orden og at eg driv feilinformering som fører til uro ved skolen.

Treneringen fortset då eg ber om å få sjå ressurstildelingen til skolen for inneværande skoleår(26. Januar):

”Hei. Jeg ber om å få se ressurstildelingen for skolen for budsjettåret 2009 der det blant annet står spesifisert hvor mange timer skolen har fått tildelt i byrdefull ressurs. Dette er informasjon jeg har rett til innsyn i kraft av mitt verv som tillitsvalgt.”

Tonen i svaret er open og imøtekommande, men tala får eg ikkje:

”Så klart. Som alle andre tall på skolen er intet hemmelig og alle har innsyn i dette. Stikk innom”. Eg: ”Kan du sende det?”

Han: ”nei, har det ikke elektronisk”. Eg: ”Kan du ta en kopi og legge i hylla mi?” Han: ”Jeg må be noen kopiere det i morgen. Det er på en del sider.” Eg fekk det aldri.

Splitt og hersk

Bruken av byrdefullressursen vert no til eit argument for at skolen ikkje har pengar til å hjelpe elevane og å gjere noko med dei store klassane. Dette kan forståast som ein kamp om opinionen, det er ein måte å legg epress på meg på, i alle fall oppleves det slik. For, kvifor skal vi gjere som eg seier når rektor seier at alt vert betre om vi følgjer hans råd?, Om ein er einig kan ein vel sette seg utover gjeldande tariffavtale? Den som står i vegen for dette er den tillitsvalgte som insisterer på at ein skal følgje reglane. Eg er problemet.

Min ærverdige kollega, norsklærarinna eg har vg1 norsk saman med, får nemleg nettopp det til svar når ho igjen ber om hjelp med norskklassen sin. Rektor skriv til ho (26. Januar): ”Vi er i en situasjon der klubben på den ene siden krever at vi reduserer aktivitet, mens behovene i mange klasser er store og vil tilsi en økning. Dette er en utfordring vi må løse samtidig som elevene har lovfestede krav. Hyggelig om du kan stikke innom i løpet av morgendagen for å drøfte hvordan vi best kan ivareta klassens interesser.” Dette vert rapportert vidare til UDF sentralt, for å vise kor dårleg stemninga på huset er (26. Januar):

”Overbooking og tilleggsressursar:

Hei. Apropos saklighet og ryddig tone. Jeg har en sak på skolen der en norsklærer (55+) har fått økt elevantallet fra 28 til 32. Den siste eleven som kom til kommer fra tilrettelagt. Eleven er analfabet og har svært dårlige forutsetninger for å følge klassen. Klassen er svært urolig og faglig veldig svak. Jeg underviser parallellklassen. Vi har 1 time ekstralærer på 64 elever. Bekymringsmelding ble gitt i høst gjennom fagseksjon. Svaret fra rektor var " vær kreative". Uansett, når læreren nå prøver å adressere problemet blir hun møtt med argument

som sier at det er "Klubben" (Utdanningsforbundet) sin feil at der ikke er ressurser.”

Heldigvis sender UDF sentralt eit brev til rektor der dei ber om eit møte for å diskutere bruken av byrdefullressursen ved skolen (27. Januar):

”Forespørsel om møte. Etter samtale og mailveksling med Utdanningsforbundets tillitsvalgte på skolen har vi blitt gjort oppmerksomme på en uenighet om bruken av avtalen om byrdefull ressurs. Vi vil gjerne hjelpe dere å komme til enighet om forståelsen av avtalen, og håper vi kan komme på et møte hos dere for å få til det. Det er noen spesielle ting vi gjerne vil fokusere på: Slik vi forstår det ble ikke bruken av byrdefullressursen for inneværende skoleår drøftet med tillitsvalgte våren eller høsten 2009. Nåværende tillitsvalgte har i hvert fall ikke mottatt noe referat fra mbu-møter der dette skal ha vært drøftet. Tillitsvalgte har nå mottatt en oversikt over hvordan byrdefullressursen er brukt. Den er oversendt oss. Der ser det ikke ut som om hele ressursen skolen har til disposisjon er brukt, og vi stiller oss undrende til noen av postene som er presentert, og om dette er ting som kan dekkes av byrdefullressursen. Vi kommer som sagt gjerne på et møte hos dere, eller dere kan komme til oss i Brynsengveien for å se om vi kan komme til enighet om en forståelse. Håper på snarlig tilbakemelding!”

Tydelegheit og misforståingar

Eg laga eit svar på eposten frå rektor om tydelighet og misforståingar (27 januar):

”Hei. Jeg takker for at du peker på tydelighet og misforståelser i din epost av 25.01.2010. Den 20.11.2009 henvendte jeg meg til deg pr. epost og ba om en redegjørelse for bruken av byrdefull ressursen. Du svarte at det ” har jeg allerede svart på” og at ” Vi har selvfølgelig brukt ressursen som det skal”. Jeg blir deretter bedt om å melde saken inn for MBU. Siden MBU 16.12.2009 ble avlyst på kort varsel kom min henvendelse om en redegjørelse for bruken først opp i MBU den 13.01.2010. Selv om det var gått nesten to måneder siden min første henvendelse kunne ikke ledelsen ved skolen redegjør for hvordan ressursen var brukt. Vi avtalte derfor ny frist 20.01.2010. Etter en purring kom tallene meg i hende 21.01.2010. Når du da skriver i epost 26.01.2010 at ”Som alle andre tall på skolen er intet hemmelig og

alle har innsyn i dette” er følgende uklart for meg: Hvorfor tar det over to måneder å skaffe til veie en oversikt over byrdefullressursen ved skolen?

I min henvendelse den 20.11.2009 ba jeg om en redegjørelse for bruken av byrdefullressursen. I MBU 13.01.2010 var saken kjent for ledelsen siden 20.11.2010. Redegjørelsen besto blant annet av følgende uttalelser (fra mine møtenotater): ”80% av skolene i Oslo følger ikke regelverket for bruken av byrdefullressursen”, ”Det går ikke an å følge regelverket og drive skole”, ”Hvis dere vil kjøre en sak på dette så”, ”(tidligere ATV) er enig med meg om bruken”. ”Færre timer vil gi flere elever i klassene” og ”jeg (rektor) utfordrer deg til å spørre medlemmene dine om de vil ha færre timer men flere elever i timene”. At vårens forhandlinger om arbeidstidsavtale tas opp med understreking av rektor ønske om å diskutere å binde lærerens arbeidstid i til skolen 35 timer i uka blir tatt opp under redegjørelsen er også uklart for meg hvordan jeg skal forstå. Fra mitt ståsted som tillitsvalg er det utydelig for hvordan jeg skal forstå en slik redegjørelse. Det er også utydelig for meg hvorfor ledelsen sin redegjørelse ikke er referatsført i MBU-referatet fra møtet slik den ble lagt frem.

Mitt innlegg der jeg går igjennom punktet Byrdefull ressurs fra forhandlingsprotokollen mellom Utdanningsforbundet og Utdanningsetaten er utelatt fra referatet. For å unngå slike utydeligheter og misforståelser i fremtiden er det Utdanningsforbundet sitt ønske at for eksempel en fra kontoret er referent evt at det går på rundgang. Det kan også være ønskelig at referat blir stående med merknader (jfr. Referat fra MBU 13.01.2010) slik at utydeligheter og misforståelser unngås.

Til slutt vil jeg be om forståelse for min rolle som tillitsvalgt. Jeg representerer 43 ansatte ved skolen og er valgt til blant annet å diskutere saker i MBU, deriblant også uenigheter og ”upopulære” saker. Det er derfor naturlig at mitt ståsted er et annet enn skoleledelsens i mange saker. Jeg har også frihet til selv å informere mine medlemmer slik jeg og styret i klubben ønsker.”

Eg har etterkvart lært meg at slike epostar, dei som eg opplever som ubehagelege å sende, dei er best å sende rett før eg går frå arbeid. Då slepp eg å gå og trippe heile dagen og skvette kvar gong ein epost kjem inn i innboksen min. Eg har lest i avisa om noko liknande, at sleipe politikarar slepp ubehagelege nyhende ut i media fredag ettermiddag slik at det ikkje er tid til å svare skikkeleg. Så eg prøvar på eit stakkarsleg vis å være lur, eg vil skjerme meg sjølv frå

det presset. Difor er det og slik at når eg går frå jobb så har eg følelsen av å ha unnsleppe ein mogeleg reaksjon, eit sinne som ville blitt retta mot meg.

I barnehagen er det som vanleg kaotisk. Barnehagen er ny, der er ikkje benkar i garderoben, alt er nytt, dei ansatte òg. Guten min er òg ny der, han har vore der berre nokre veker. Men han har vorte varm i trøya. Og han er glad for å sjå pappaen sin. Men å kle på ein 18 månadar gamal gut ståande er ikkje lett, foreldra smiler tappert til kvarandre, ingen vil være den som bryt inn med ubehaget. Den som seier at dette går ikkje an, vi må jo ha benkar å sitte på. I kavet, midt mellom ulltrøyer, bleier og vinderdress ringer telefonen. Det er rektor. Han er knapp. Vi må snakkast. Ha eit møte, løyse dette. Godt kokt, utan plass å sitje, i vinterklær inne i ein barnahagegarderobe, innhenta av alvoret, takkar eg ja. Vi skal møtast i morgon, 28 januar.

Kven skal lære eleven grunnleggjande ferdigheiter i norsk?

I norsk på vgl haltar undervisninga vidare. Min ærverdige kollega merkar arbeidsbelastninga fysisk. (07. Februar):

”Hei. Rektor kom tilbake frå C. først onsdag, snakka berre eit par ord med han på personalrommet. Så fekk eg ein akutt reaksjon (migrene / høgt blodtrykk/svimmelheit) etter litt røff runde i 3 klasse, så legen sjukmelde meg tom i morgon. Skal til blodtrykksjekk da. Har alltid hatt for lågt trykk (faktisk) , men no er det altfor høgt. Surprise, surprise.

Men - grunnen til at rektor kom bort da vi sat med temmøte, var mailen under, som eg sende til rådgiver med kopi til inspektør, rektor og seksjonsleder - og foranledningen var ein runde med den urolege eleven (han som kverka isoporkassen på gangen før jul) sist mandag. Han nekta å gjere noko som helst, reiv i stykker teksten som eg hadde omsett til bokmål for han og nekta å ha noko med gruppa si å gjere, itl slutt kom inspektør og henta han. ----

Rektor spurde kven eleven var, visste at han var "voldelig" av seg, og vi snakka litt om behovet for ein eigen klasse for slike som han, men det blei kjapt og flyktig sidan eg sat i møte. Eg håpar eg er tilbake tysdag, så får ta opp igjen tråden då.

Til rådgjevar) Jeg sendte mailen under til eleven. i går med kopi til deg, du kjenner ham jo. Tror denne eleven, som har kun 4 år bak seg i Norge, er i ferd med å falle av lasset. I tillegg til at han har hatt private greier å stri med, har han ikke det språklige grunnlaget for å kunne klare denne linja (men det gjelder jo også flere i den klassen). I gamle dager ville han ha gått i "innføringsklasse" med 14 timer norsk og samfunnskunnskap. Jeg har vært spesielt oppmerksom på ham pga den dramatiske omtalen han hadde med deg i bakgrunnsrapirene (ang adferd) , han har fått støtte og oppmerksomhet, men jeg kan ikke gi ham den grunnopplæringen i norsk han trenger i en så stor klasse, og akkurat nå har han ikke motivasjon for å gjøre noe som helst. Han trenger mer støtte i basisfagtene for å kunne klare seg. For 1 mnd siden lånte han Ibsen, for det var en viktig forfatter som han måtte kjenne til, sa han. Jeg prøvde å foreslå noe språklig mer egnet, men han insisterte, så viljen var der i hvert fall da! Det var snakk om en lesegruppe her i høst (organisert av rådgiver II). Elevene tegnet seg på, men blir det noe av den? Kan du ta en prat med ham? Kanskje han skulle gjort noe helt annet, men den svake språkkompetansen har han jo med seg, så hvem skal lære eleven grunnleggende ferdigheter i norsk?

1 on 1

Eg er småbarnsfar. Barnehagen gjer at eg har ein tendens til å dra på meg influensa. Sjukdomen gjer at møtet med rektor let vente på seg, vi får ikkje rensa lufta. Samstundes med at eg er sengeliggjande ligg ikkje rektor på latsida. Han vil bruke eit fellesmøte til å forklare bruken av byrdefullressursen. Med dette bryt han ein viktig forutsetning for fagforeiningsarbeid, nemleg at fagforeining og tillitsvalgt representerer dei ansatte. Dette frir han og for alle dei formalitetar som er knytt opp til samarbeidet mellom tillitsvalgt og skoleleiinga. Og, han kan få komprimert meg i plenum. Eg kjenner presset puste meg i nakken og skriv til UDF sentralt:

”Hei. Jeg gikk rett ut i influensaen i forrige uke. Jeg har derfor ikke kunne sette meg ned med rektor for å rensa luften. I dag skal han holde 20 min forsvarstale i fellestiden der han forklarer bruken av byrdefull. Har dere fått svar på brevet? S”

Lektorlaget er òg oppgitt og hovudristande til konflikta som er under oppsegling. Lektorlaget sin representant ber difor om at saksliste på neste MBU inneheld eit punkt om rolleforståing. (03. Februar)

”Jeg mener at vår rolle som tillitsvalgte innebærer å påse at fremforhandlede avtaler om lønn og arbeidstid blir overholdt, og dette vil jeg gjerne få presisert. Jeg føler at dette ikke riktig blir forstått og at det urettmessig blir satt spørsmålstegn ved vår lojalitet. Her kan vi også komme inn på det som rektor har etterlyst (et mbu der skoleutvikling foregår) og etterlyse bedre bruk fra hans side av dette forum som et sted å legge frem saker **før** de iverksettes. Jeg er kort sagt litt fed up med hele greia, og vil ha en litt grunnleggende diskusjon om disse tingene for å finne ut om det er noen vits i å håpe på bedring. God bedring til deg forresten”.

Men så tek saka ei anna vending (04. Februar). UDF sentralt skriv:

”Hei.

Jeg snakket med din rektor i dag. Han ringte hit. Han ville snakke med deg først, ha den samtalen dere ikke hadde hatt forrige uke. Hvis det deretter var behov for det kunne han godt ha et møte der også områdedirektør var tilstede. Det virker som om det er et par ting han ikke hadde forstått, men.... Han mente også at dere trengte å jobbe med samarbeidet.

God bedring!”

Eg ser at dette kan bety trøbbel. Difor forsøker eg å skille dei to sakene. Eg vil halde den formelle saka om byrdefullressursen innanfor dei formelle saksorgana, så kan rektor og eg forsøke å løyse dene personelege kjemien på eigenhand. Slik vil eg halde person og sak frå kvarandre. Eg svarar difor UDF: (04. Februar) ”Hei. Da vil jeg at du kaller inn til møte med områdedirektør. Jeg vil gjerne snakke med ham om samarbeid, men jeg har ikke tenkt å snakke om bruk av byrdefullressurs på tomannshånd.”

UDF sentralt forsøker å gjere det samme i sin kommunikasjon med rektor: ”Takk for telefonsamtalen. Det var bra at du ringte og at vi fikk snakket sammen om en del av problemstillingene rundt byrdefullressursen. Etter som jeg skjønnte er tillitsvalgte på jobb i morgen, og det er fint om dere da kan finne et tidspunkt for møte, slik jeg ba om. Vi kan ta møte med eller uten områdedirektør. Hovedpoenget må være at vi finner ut av saken fort, og at dere får et bedre samarbeid på skolen.

Har bare lyst til å avklare to ting: Som du ser av avtaleteksten jeg har klippet inn under, skal byrdefullressursen drøftes i skolens mbu, og ressursen (som er oppgitt i antall timer) skal brukes til nedslag i undervisningstiden for lærere med en byrdefull arbeidssituasjon. Det er hva som er byrdefull undervisning akkurat på deres skole dere skal drøfte, uavhengig av hvem som innehar stillingen (feks å ha store klasser/grupper, mange iop-elever, mange klasser/grupper osv.) Tariffavtalen kan man ikke velge om man skal følge eller ikke. Hvis saken er drøftet (med tidligere tillitsvalgt) må det jo foreligge en protokoll fra drøftingene. Og når det gjelder dette med å bruke byrdefull til å finansiere seniornedslaget: Det er altså ikke riktig, selv om en annen skole har gjort det. Som du vet er det en egen avtale som tar for seg rettigheten til å få redusert sin undervisning når man er over en viss alder (punkt 8. c i arbeidstidsavtalen: Seniortiltak), slik at dette har de jo rett på helt uavhengig av hvordan man bruker byrdefullressursen.”

Eg tenkjer at det formelle kan halde dette nettopp formelt, då unngår eg at det vert personleg og privat. (05. Februar) ”Hei. Siden lektorlaget har meldt inn samarbeid i MBU som egen sak til MBU onsdag 10.02 foreslår jeg at vi snakker om vårt samarbeid der.” Men nei. Her skal det løysast på tomannshand, i einerom. Eg likar det ikkje (07.februar):

”Lektorlaget har meldt inn en sak om rolleforståelse. Jeg ville ha en prat med deg 1 on 1.” Før duellen i solnedgang informerer eg alle medlemar om staa:

”Venner!

Saken om bruk av byrdefull ressurs er oversendt UDF Oslo og skal løses i samråd med Utdanningsetaten.

UDF sitt syn på saken er følgende.: I avtaleteksten under ser en at byrdefullressursen skal drøftes i skolens mbu, og ressursen skal brukes til nedslag i undervisningstiden for lærere med en byrdefull arbeidssituasjon. En skal altså drøfte hva byrdefull undervisning på Ulsrud vgs er. Drøftingene inngår i tariffavtalen og skal følges. En kan ikke velge om man skal følge den eller ikke. Hvis saken er drøftet (med tidligere tillitsvalgt) må det foreligge en protokoll fra drøftingene. Det gjør det ikke.

Å bruke byrdefull til å finansiere seniornedslaget: Det kan en ikke gjøre, selv om en annen skole har gjort det. Seniornedslaget er en egen avtale som tar for seg rettigheten til å få

reduisert sin undervisning når man er over en viss alder (punkt 8. c i arbeidstidsavtalen: Seniortiltak). Seniornedslaget har en rett på uavhengig av byrdefullressursen.

Med ønske om god helg”

Showdown

Før møtet 1 on 1 ber eg UDF om råd (08 februar):

”Hei. Jeg tar en samtale med rektor i morgen. Jeg kommer ikke til å diskutere byrdefull da den saken er på ditt bord. Jeg håper at vi kan finne en felles forståelse av våre roller som rektor og tillitsvalgt på skolen. Vi trenger en plattform der det er rom for saklig uenighet. Om det lar seg gjøre gjenstår å se. Samtidig har (heldigvis) Lektorlaget meldt inn samarbeid og rolleforståelse i MBU inn som sak i MBU torsdag. Det kan forhåpentligvis gi rom for et bedre samarbeidsklima. Du nevnte at en kan be om assistanse og få hjelp til gjennomføringen av MBU. Hvordan fungerer dette i praksis? Hva er status hos deg? Er det satt en dato for møte?” Men alt er trenert. Eg tenker at dette liknar for mykje på ein plan til at det ikkje er det. Eg skal overtydast og overtalast på tomannshand. Utanom alle formalitetar, reglar og avtaler. This time it`s personal.

Men eg har heldigvis allierte i UDF sentralt(08. Februar):

Hvis ikke rektor kommer med tilbakemelding på den e-posten jeg sendte 04.02 i morgen, kommer jeg med forslag på ny møtedato. Det er helt greit at dere ikke fortsetter å diskutere dette for dere selv, men det er fint om du ber han svare meg.

Til det med samarbeid: Fint at det er en sak i mbu. Kanskje du og tv fra lektorlaget snakker sammen og finner ut om dere har felles innfallsvinkel? Eller vet du at dere har det?

Når det gjelder vårt tilbud: Folk fra oss har vært inne på flere skoler som har slitt med samarbeidet/MBU-arbeidet. Da inviterer vi oss/evt blir invitert til et MBU-møte der man har litt god tid og bare denne ene saken. Vi går igjennom Hovedavtalen sammen, og vi legger vekt på det som er viktig sett fra vårt ståsted. Så diskuterer man situasjonen/forbedringspunkter på sin arbeidsplass. Ofte er områdedir med også her, og det er

helt ok.

Du kan jo foreslå dette for rektor på f.k mbu om du synes det er en god idé og komme med tilbakemelding. Vennlig hilsen”

Eg rapporterer til UDF. Eg føler at dei held meg i handa no. Presset oppleves som så stort at eg treng meiningsfellar for å ikkje tru at eg er tørna galen, at eg er berre obsternasig og tverr, at eg like godt kan gje meg.

På veg til skolen den dagen kvir eg meg. Dette er ikkje kjekt. Eg prøver å overtyde meg sjølv om at dette går bra, må hugse kva eg skal seie. Og, mor mi. Eg tenkjer på ho. Kva ville ho gjort? Ho hadde sikkert slått i bordet. Ho gjorde det ho, slo i bordet. Eg treng kanskje ikkje å slå i bordet tenkjer eg, lettare no, smilet kjem med tanken på ho, mamma. Ho hadde fixa dette. Men ho er jo ikkje her, eg kan ikkje spørje ho lennger, Eg tenkjer kva ho ville gjort, eg vil fylle rommet etter ho ved å gjere det same, vidareføre liksom. Ho lever i meg, gjennom meg. Eg kan ikkje slutte no, då ville ho blitt forbanna. Likevel, eg kvir meg.

Etter møtet 1 on 1 skriv eg til UDF(09. Februar):

”Hei. Da har jeg hatt en samtale med rektor. Vi er enige om at slik det er nå ikke er bra. Jeg la fram mitt syn om at det er entydige prosedyrer og tydelig formell saksgang som vil lede skolen ut av dagens situasjon med uenighet. Dette vil gjøre at en unngår at saker eskalerer og ufred oppstår. Jeg fikk gjentatte ganger stilt spørsmål ved min rolle som tillitsvalgt ved skolen. Han påsto blant annet at jeg har et ansvar for skolen og at dens drift går godt. Han henviste til en "Stillingsinstruks (?) for tillitsvalgte" der dette skal være formulert. Jeg forklarte gjentatte ganger at min rolle og utgangspunkt er et annet en hans. Jeg er valgt til å representere arbeidstakerene ved skolen og ivareta deres retter og på se at det rådende avtaleverk overholdes. Jeg føler at jeg blir forsøkt flyttet inn i en rolle der jeg skal ha et "skolelederperspektiv" og kompromisse med de ansatte utifra det. Målet skal her være at skolen går godt. Jeg understreket en uenighet på dette punkt. Videre ble jeg som person forsøkt plassert i en rolle som oppvigler ved skolen. Der er oppfattet som et problem at jeg "feilinformerer" de ansatte og lager forventninger som er vanskelige å imøtekomme. Han henviser til arbeidstidsavtalestriden i høst og min informasjon om at vi hadde en god sak da en liknende sak var løst til vår fordel på en annen skole. Jeg gjentok at min informasjon hele tiden stammer fra UDF Oslo og at jeg må forholde meg til den. Det samme gjelder i byrdefullsaken der jeg har vist til forhandlingprotokollen du sendte meg, talene jeg har fått

med presisering av kilder og henvisning til at dette er UDF sitt syn på saken. Jeg var også en oppvigler fordi undervisningspersonale hadde kommet gråtende til rektor da store deler av personalet boikottet julelunsjen. Det ble påstått at jeg var en sentral figur i planleggingen av boikotten. Jeg parerte med at det var jeg ikke, saken ble hele tiden holdt utenfor UDF sine fora, den var aldri en styresak og UDF stod ikke for organiseringen av boikotten. Videre ble det påstått at "noen hadde hørt" at jeg skal ha uttalt at "mitt mål med tillitsmannsvervet ved skolen var å "fokke opp" skolen og på den måten ødelegge systemet innenfra. Dette skal jeg ha uttalt på skolens julebord. Jeg svarte at slikt kan jeg ikke forholde meg til. Det er tull. Det ble påstått fra rektors side at det likevel hadde en relevans fordi "rykter går". Jeg ble forsøkt ansvarliggjort for byrdefullressursen ved at den vil få konsekvenser for skolen som jeg må "forholde meg til og mene noe om". Det blir med andre ord forsøkt lagt på mine skuldre at skolen evt må kutte i busjett/går med underskudd/osv. Jeg ble også forsøkt forklart/overtalt hvordan og hvorfor byrdefullressursen er brukt på rett vis. Som du skjønner var vi enig om lite og nokså uenig om andre ting. Jeg mener jeg fikk uttrykt viktigheten av prosedyrer og saksgang. Dette vil jeg forsøke å ta med meg inn i mbu torsdag. Resten biter ikke.

Litt til: Rektor hevdet også at din kollega i UDF Oslo hadde vært på den andre skolen og skrevet under/godkjent bruken av byrdefull som seniornedslag. (I så fall trenger jeg å vite det). Og han spekulerete høyt om byrdefullsaken var en hevnakt fra henne for "tapet" av arbeidstidsavtalesaken i høst. Så det. Da er ballen hos deg.”

Heime den kvelden, etter at ungane har sovna ser eg på klokka, den er sju på åtte, fan tenkjer eg, hiv meg rundt, ut i natta. På butikken betaler eg for ein seksar med øl, minuttet før salget stenger. Tilbake foran fjernsynet slår det meg, ka fan skjedde no? Kvifor gjorde eg dette? Eg ser på to tomme ølbokser. Det var godt, eg vart roleg, bedøva, men eg tenkte klart kjente eg. Likevel, øl? Midt i veka, aleine foran skjermen. Fan kor patetisk!

Kapittel 4

Kva er ein tillitsvalgt si rolle?

No er dette personleg. Eg er ein oppviglar. På jobb er eg nervøs, kva meiner dei andre om dette? blikket flakkar på leit etter anerkjennande auge. Ser dei kva eg driv med? At eg gjer det for dei? Det verkar ikkje slik. Dei held fram med sitt, ikkje veit dei om det som pågår, trur eg. År om anna vert dei sentrale avtalene reforhandla. Våren 2010 er et slikt år. Dette påverkar forhandlingssituasjonen på skolen (09. Februar):

”Hei. Hvordan skal vi forholde oss til forhandlinger om arbeidstidsavtale våren 2010? Jeg forstår det slik at sentrale forhandlinger pågår nå og har frist 01.04. Skal vi vente til disse er avsluttet? Oddsene er vel gode på at også denne avtalen blir forlenget med to år som avtalen i KS. Eller hur?”

UDF:

”Hei! Arbeidstidsavtalen er ikke ferdigforhandlet i Oslo ennå, som du vel vet. Hva som blir resultatet kan man heller ikke vite, bare gjette. Så: Det er sikkert ikke noe poeng å bruke alt for mye tid på den før resultatet er klart.”

MBU februar

Erfaringane frå MBU i januar gjer det naudsynt å melde inn ei sak om rutiner og formalitetetr kring referatsføring slik at ein unngår krangel om kva som skal stå i referatet. Dette vert saman med byrdefullressursen og framdriftsplanen for forhandlingar om den lokale arbeidstidsavtala saker i MBU i februar. I tillegg melder Lektorlaget sin representant inn ei sak om avklaring av roller i MBU. Det han opplevde på MBU i januar gjer at han finn grunn til å avklare nettopp kva rolle tillitsvalgte har i eit Medbestemmelsesutvalg. Møtet skal vise at det er stor ueinigheit om kva roller ein har i MBU: Referatet seier: ”(11.februar):

14-V10 Rutiner for innmelding av saker, referatsføring og godkjenning av referat. Saker skal meldes inn 5 dager før møtet skal avholdes, og saksliste skal sendes ut to dager før møtet. Referat føres punktvis i felleskap under møtet, og hvis mulig godkjennes her. Hvis ikke sendes referatet ut senest dagen etter møte, og godkjennes på neste møte.

16-V10 Byrdefull ressurs / Kutt. Rektor foreslår å avklare størrelse og bruk av byrdefullressursen for neste skoleår før aktivitetsplanen legges. Rektor foreslår at eventuell redusert aktivitet grunnet bruk av byrdefullressurs drøftes av partene i neste MBU. Utdanningsforbundet tar dette til etterretning. Utdanningsforbundet presiserer at prosedyren for drøftingen av byrdefull ressurs er nedfelt i Dok. 25.

17-V10 Framdriftsplan Arbeidstidsavtale. MBU avventer til de sentrale forhandlingene er sluttført

20-V10 Fra Lektorlaget: Avklaring av roller i MBU

Diskusjonen ikke referatført.

Så er vi igang igjen. Uenigheten om rolla til dei tillitsvalgte startar en runde med krangel om innhaldet i referatet. (12. Februar) Referat MBU 11.02

”Under punkt 7 ønsker jeg følgende ordlyd:

Rektor refererte til ordlyden i Utdanningsforbundets skriv om MBU på skolen (Formålet med MBU): *Formålet med et formelt samarbeid mellom rektor og tillitsvalgt på skolen er å skape best mulig samarbeidsforhold og dermed forhåpentligvis best mulig arbeidsforhold for alle på skolen; ledelse, ansatte og*

*elever.*Kilde: <http://www.utdanningsforbundet.no/upload/Fylkeslag/Oslo/Verktøyskassa/MBU%20på%20skolen%2015.04.08.doc>

mvh

rektor”

(11 februar): ”UDF vil ha referatsført under punkt 3 at: Rektor informerer om at han vil drøfte budsjett og byrdefull ressurs med hele personalet. UDF vil ha referatsført under punkt 7 at:

Roller i mbu er ikke avklart. UDF understreker at i følge dok 24 §13 a er "hovedtillitsvalgtes plikt og rett å påse at rettigheter og plikter overholdes i forhold til gjeldene lov, avtale og/eller reglement".

Rektor:

"Til punkt 3: Det har jeg ikke sagt. Igjen: jeg skal informere, ikke drøfte. Trodde jeg var tydelig på det. det er viktig at personalet informeres og kan ha en mening om til dels drastiske kutt som må gjennomføres. Jeg har informasjonsplikt for hele personalet, ikke bare UFs medlemmer. Til punkt 7 Jeg siterer hele formålet. I alle avtaler er formålet styrende. Det å plukke enkeltsetninger fra avtalen er forvirrende, selv om det du siterer selvfølgelig står der. Rektor."

Lektorlaget kommenterer og referatet: "Til punkt 7. Norsk Lektorlag ønsket forståelse for følgende: Det er en vesensforskjell mellom saker som angår tolkning av tariff- og arbeidstidsavtaler på den ene side, og øvrige mbu-saker som skoleutvikling på den annen side. I den førstnevnte typen saker er selve utgangspunktet at tillitsvalgte trenger å forsikre seg om at praksis er i tråd med avtaler. Dette er nedfelt som en **plikt** i Dokument 24, i en passus Utdanningsforbundet har referert til. Spørsmålet om tillitsvalgte har som mål at skolen skal bli best mulig er følgelig irrelevant (fordi: om man svarer ja eller nei på spørsmålet er uten betydning for saken eller tillitsvalgtes posisjon i saken, siden det er en plikt) i slike saker, noe Utdanningsforbundet påpekte da rektor utfordret de tillitsvalgte på dette. I mbu har den første typen saker vært oppe og tatt mye tid og skapt mye temperatur gjennom inneværende skoleår, og de tillitsvalgte har sittet igjen med et inntrykk av at det urettmessig har blitt satt spørsmålstegn ved deres lojalitet til skolen. Hilsen"

Rektor:

"Ta det opp i neste møte. Formålet er tydelig og skiller ikke mellom forskjellige typer saker. Jeg brukte ikke ordet lojalitet. Jeg forstår at dere skal ivareta ansattes rettigheter. Mitt spørsmål gjaldt klubbens ansvar for å skape best mulige arbeidsforhold for elever, slik det er beskrevet i formålet. Med ønsker om en god helg." Rektor.

Varatillitsvalgt havner i munnhøggeri og ordkløyveri med rektor: ”Jeg hadde også inntrykk at det skulle legges opp til noe mer enn bare å informere ang. kutt og at ansatte skulle vurdere/drøfte på et møte hvordan slik kutt kan gjennomføres.” Men rektor kvesser pennen og svarer med snert: ”Dere blander epler og pærer. Tillitsvalgt skriver: Rektor informerer om at han vil drøfte budsjett og byrdefull ressurs med hele personalet.

Igjen: Budsjett skal ikke drøftes med noen. Det er innsendt for 3 uker siden. Det trodde jeg var forstått av alle.

Bruk av byrdefull skal drøftes i MBU. Informasjon om stor reduksjon av aktivitet skal jeg informere alle ansatte om og ha en dialog rundt dette. Det er viktig at ansatte forstår konsekvenser av prioriteringer for å gi et realistisk bilde av hva som møter dem til høsten. Det ble påpekt at det ikke var slik i fjor.”

Min vara-tillitsmann er rystet og svarer meg (11.februar): ”Som jeg skrev "Jeg hadde også inntrykk at det skulle legges opp til noe mer enn bare å informere ang. kutt og at ansatte skulle vurdere/drøfte på et møte hvordan slik kutt kan gjennomføres.". Tror ikke at jeg blandet epler og pærer, "kutt" var ordet som rektor selv brukte da han omtalte aktivitetsreduksjonen. Håper virkelig at ulike saker kan presiseres/avklares på en annen måte. Hadde satt pris på at rektor hadde sendt e-posten uten "Dere blander epler og pærer" setningen (muligens at tonefall ikke kom riktig fram i e-posten), samtidig som jeg har forståelse for at det trengtes en presisering.

Jeg forslår at det skrives noe slik i referatet:

Rektor informerer [MBU] om at han skal informere alle ansatte om en eventuell stor reduksjon av aktivitet og ha en dialog rundt dette. Og som rektor påpeker skal bruk av byrdefull drøftes i MBU [med tillitsvalgte]. Så oppfattes det da riktig at rektor planlegger en dialog med alle ansatte om konsekvenser av en reduksjon av aktivitet (~1,7 stilling mindre pga mindre penger og eventuelt ytterlig ~2,5? stilling mindre ift nåværende skoleår), uten at selve bruk av byrdefull drøftes?”

Lektorlaget skriv (15. Februar) :

”Jeg foreslår at dette punktet (punkt 7 fra dagsordenen) behandles videre på neste mbu-møte og at referatet reflekterer at det ikke er ferdigbehandlet. Vi kan evt ta med oss synspunktene som er kommet frem i denne epostdiskusjonen og bruke dem som utgangspunkt for videre

avklaring. Hvis vi ikke oppnår enighet om rolleforståelse bør vi i det minste finne en felles formulering om hva vi er uenige om. For ordens skyld: Jeg mente ikke at Rektor hadde brukt ordet lojalitet. Men **jeg** brukte det, og det var for å forklare hvilket **inntrykk** jeg (og øvrige tillitsvalgte) til tider har sittet igjen med etter kommunikasjon med ledelsen.”

På helsa laus

Slike epostduellar er krevande. Ikkje berre tek dei krefter, dei kan og oppfattast som konfliktfulle noko som gjer at ein tek innhalde med seg heim om kvelden. Å først gjennomgå møte der ein ikkje vert anerkjent for rolla si, æreskjelt for sine standpunkt og deretter kasta i vedvarande diskusjonar som vidarefører, forsterkar og personleggjer konflikta tappar ein for krefter. Det er slikt som får ein til å opne ei øl på kvelden, for å lette byrden. Og for å få føle seg vel. Det var ikkje berre eg som kjende på dette.

Vara-tillitsvalgt svarer meg den siste konflikta frå MBU (12. februar) :

”Det du skrev var nok uheldig formulert, men referatføring er fortsatt ikke optimalt heller. Synes det ble usakelig da rektor svarte meg at "Dere [du og jeg?] blander epler og pærer.". Min respons falt tydeligvis ikke i smak hos rektor og jeg fikk en lite hyggelig e-post tilbake. Likeså ift hva lektorlaget skriver og rolleforståelse generelt; det står ikke i formålet at MBU skal skape best mulig arbeidsforhold for [bare] elever, det står "ledelse, ansatte og elever". I tillegg er det formålet som rektor siterer ikke det eneste som det eneste dokument som definerer vår rolle som tillitsvalgt f.eks. "påse at rettigheter og plikter overholdes i forhold til gjeldene lov, avtale og/eller reglement." som du siterte.

Rektors reaksjoner på det som han muligens oppfatter som motbør (men som ofte er en del av prosessen/samarbeidet/forhandlinger) bekymrer meg.

Konfidensielt: Jeg har dessverre ikke helse til slikt og kommer sannsynlig til å søke permisjon fra vervet.

I tillegg har jeg brukt allerede mye mer tid enn de 23 timene som står på årstimeregnskap, det koster meg rett og slett for mye. Ha en fortsatt god helg!”

Og då er vi med eitt i same båt, eg har tenkt det same. Dette er for tøft, ei for stor påkjenning.

Det et seg inn i tankje verda mi. Ikkje berre grublar eg på sjølve sakane, eg har blitt skvetten. No planlegg eg kvar og korleis eg tek meg gjennom gangane på skolen. Eg prøver å berekne korleis eg skal unngå å møte nokon frå leiinga.

Samstundes tenkjer eg på noko mor mi sa. – Det går an å være ueinig og hyggjeleg. Ho hadde ein gong vore i ei heftig konflikt om utbygging på heimplassen. Motparten ville byggje ein kafe og frisørsalong i eit verna sjøhusområde. Og som det ofte skjer, også på små plassar, det vart personkonflikt. Men, på små plassar er det små forhold, ja. Berre ein butikk, som og er ein sosial samlingsstad. Der møtte ho utbyggjaren. Han skjelte ho ut. Ho kunne berre ha seg tilbake der ho kom frå ja. Der, over frysedissen på butikken, i møte med den personlege utskjelling hadde ho smilt. -Nei, høyr her. Eg har ikkje noko i mot deg. Eg er berre ueinig med deg.

Men eg ønskar meg vekk, ut. At nokon skal komme å ta vekk alt dette. Å kunne knipse og så er alt slik det var, ein gong før alt dette. Eg svarar vara-tillitsvalgt (14. Februar):

”Konfidensielt: Jeg tenker heller ikke å fornye mitt verv når det går ut til sommeren. Tenker du å stå til sommeren? Jeg har full forståelse om du velger noe annet. Jeg vet også at Lektorlaget teller på knappene...”

Vi pleide å være venner

I 1 on 1 samtalen med rektor veldig opptatt av at han hadde ”hørt” på julebordet at eg, som tillitsvalgt var ute etter ”fokke opp” skolen, at eg ville øydelegge systemet frå innsida. Eg huskar godt at vi sat att ein gjeng på julebordet, dei siste standhaftige. Klokka må ha vore over fem på natta. Vi sat der eg, Lektorlagets representant og ein inspektør. Inspektøren og eg var gode venner. Vi kom frå same landsdelen og vi hadde starta fotballag saman. Eit lag for gamle helter. Han var spiss, eg spelte han fram frå midtbana. Vi tenkte likt, på fotballbana. Difor var vi gode vener, vi møttes fleire gonger i veka til trening og kamp. Eg var nøydd til å ta ein prat med han, rektor hadde slått ein kile inn i vennskapet vårt. Den kunne få det til å sprekke. Inspektøren og eg var einige om å ta ein tur på den lokale puben ein lørdagskveld, vi

måtte renske lufta. Kom informasjonen frå han? Hadde rektor brukt ein slik type informasjon til å presse meg? Noko som eg skulle ha sagt på eit julebord, klokka fem på natta, via ein felles kollega og venn? Kvelden vart lang, den var vanskeleg og den vart fuktig. Begge var vi opprørte, men heldigvis forlikte. To dagar seinare kom eposten(15. Februar):

”Må ta en prat med sjefen, men husker ikke alt som ble sagt lørdag:-)Kan du friske opp hva han sa til deg som evt bare jeg kan ha sagt? Med vennlig hilsen” Inspektøren skulle om nokre månadar søke seg vekk til ein annan skole. Men fotballaget levde vidare. Med ein inspektør på veg ut låg og vegen open for andre ved skolen som hadde ambisjonar om å bli inspektør, spesielt min forgjenger i tillitsvalgtrolla som no var styremedlem. Eg såg ikkje det komme, og eg ante ikkje konsekvensane, men dette skulle seinare splitte klubben ved skolen, og det midt under forhandlingane om den lokale arbeidstidsavtala.

Det kan verke som at rektor ønsker å framforhandle den lokale arbeidstidsavtala snarast råd. Då kan han sei til dei han har over seg at vi har ordna alt, også byrdefullressursen lokalt. Ikkje veit eg, men det ser slik ut. Eg skriv til UDF sentralt (19.februar): ”Om forhandlingsfrist

Hei og takk for sist. Rektor sier i dag, fredag 19.02, at han har mottatt et brev fra områdedirektør og direktør som pålegger han å ha arbeidstidsavtalen ved skolen ferdigforhandlet innen 01.04. Jeg mottok epost denne uke fra UDF Oslo om at det anbefales ikke å starte forhandlinger før de sentrale forhandlinger er slutført. Er dette taktikkeri? Eller er der ny info som jeg har gått glipp av?

Foreløpig avventer jeg til 01.04 som jeg har blitt anbefalt, eller til jeg får ny info.”

Epost på avveg

Etterkvart utvikla dette òg seg til ein kamp om formalitetar slik som kringlinga om referatsføring i MBU. Det som no var på bordet var om vi ved skolen skal halde dei lokale forhandlingane om arbeidstidsavtale i den forma tariffavtala seier eller om vi skal drive ”lokal tilpassing” her òg. Rektor ville halde informasjonsmøte for alle og han insisterer på fristar som ikkje er fristar. Til UDF Oslo(01. mars): ”Rektor gjentok i dag på sitt "infomøte" om "Aktivitet og byrdefull" at han har fått beskjed om å være ferdig med

arbeidstidsavtaleforhandlingene innen 01.04. I hvilken grad kan jeg dementere dette?"

Fra UDF Oslo (01. Mars):

"Arbeidstidsavtale for undervisningspersonalet

Denne e-posten er sendt ut til skolene. Der sies det vel at de skal avvente endelige forhandlinger med tillitsvalgte.....

(Utdrag fra brev sendt til alle skoler frå utdanningsetaten, min anm): Etter avtale med Utdanningsforbundet Oslo vil vi presiserer at den endelige forhandlingen med skolens tillitsvalgte avventes inntil resultatet av forhandlingene i tariffoppgjøret 2010 er avsluttet."

Med dette i ryggen informerer eg alle medlemmar om at rektor sin påstand i plenum, på "informasjonsmøtet om brydefullressursen" er feil. Forhandlingane må ikkje vere ferdige innan 01.04. Eg mistenker han for å forsøker å legge press på forhandlingane, dels ved å halde slike infomøter der han omgår formalitetane i forhandlingane. Og dels ved å framskude dei slik at brydefullressursen for inneværande skoleår vert slukt av forhandlingane. Eg melder difor ut til alle medlemmar(01. Mars):

"En viktig saksopplysning om frister vedrørende forhandlinger om arbeidstidsavtale ved skolen finner du i vedlegget. Det er ikke frist 01.04 for å ferdigstille avtalen slik rektor påsto i dag." Ei engasjert lærerinne er snar med ei tilbakemelding. Ho er ueining i mi forståing av kva rektor sa på møtet (01. Mars):

"Hei. Jeg opplevde fristen rektor satte var en intern frist for å komme i mål med fag- og timefordeling før sommeren.

Jeg skulle ønske vi kunne konsentrere oss å fighte på de riktige og viktige tingene for å få et så godt forhandlingsklima som mulig."

Som tillitvalgt svarar eg ho (01. Mars):

"Hei. Jeg håper også at forhandlingsklimaet kan bli så bra som mulig og at vi gjennom klubben kan fremforhandle en best mulig avtale. Men rektor hevder etaten har satt en frist for han slik at vi her på skolen skal forhandle før alle andre og før den sentrale avtalen (som er utgangspunktet for forhandlingene) er klar. Mer om dette i neste klubbmøte. Alt godt." Så skjer det eg ikkje har teke høgde for. Ho går å viser eposten til rektor. Ho lurar på kva ho skal

tenke og tru, kva meiner eigentleg han? Fortalde han ikkje sanninga til sitt eige personale?

Ny smell

Mandag morgon kjem eg på jobb kl 08.00. Rektor ventar meg. Ber meg inn på kontoret sitt. Eg set meg ned. Om det var eg som hadde sendt ut ein slik epost? Jau det var jo det. Vil du at eg sskal forklare dette saman med deg på felesmøtet som tek til nok l 08.10? Så kan vi få løyst det saman? – Dette er å trekk emin integritet i tvil, dette er under beltestedet freser han. Han bryr seg ikkje om mitt forslag. Etter møtet skriv eg til UDF sentralt (02. Mars):

”Hei. Så smeller det igjen. Rektor hevdet under sitt infomøte i går at det er frist 01.04 til å ferdigforhandle arb.avt. Etter møtet sender jeg ut epost med vedlegget du sendte meg i går (se underst) der det jo fremgår at dette ikke er riktig. I går kveld legger rektor ut følgende beskjed til alle på skolen (se under). I dag tidlig møter jeg en sint rektor som hevder jeg har trukket hans integritet i tvil, at dette er under beltestedet og at han nå må bruke neste fellesmøte til å renvaske seg. Jeg blir også konfrontert med utsagn der jeg skal ha hevdet at rektor prøver å presse frem forhandlinger før alle andre skoler i Oslo mm. noe jeg ikke har skrevet noe om i eposten. Dette skal også være under beltestedet og følgelig trekke rektors integritet i tvil. Jeg føler at dette var dråpen og at vi trenger hjelp. ”MELDINGEN TIL HELE SKOLEN ER:

Frist for arbeidstidsavtale *Skrevet av: rektor*

Jeg har fått flere spørsmål i ettermiddag rundt fristen for arbeidstidsforhandlinger. Det har tydeligvis gått ut informasjon om at fristen 1. april er noe jeg har funnet på selv. Her er skrivet jeg mottok av UDA 15.2.2010. I dag, 14.36, fikk jeg et nytt skriv fra UDA (sjekk printscreen med dato). Der kommer det ny informasjon om at den endelige avtalen ikke skal være i boks før de er ferdig sentralt. Det betyr at vi ikke underskriver noe før de er ferdig sentralt. Det er som alle andre år. Og som alltid før må vi allikevel komme i gang. Det er ugreit å bli beskyldt for å ha feilinformert personalet uten at man sjekker dette med meg først. Jeg vet ikke hvor infoen kommer fra, men når flere i personalet spør om jeg med vilje har feilinformert, ser jeg meg nødt til å legge ut denne meldingen. Jeg farer ikke med usannheter til personalet i fellesmøter, slik det blir antydnet. Det er jeg rimelig sikker på at de fleste forstår. Det ville ikke falt meg inn å beskyldte noen for det samme uten å ha avklart dette med vedkommende. Slike

handlinger fører heller ikke til et fornuftig klima på skolen.

En forhandling om arbeidstidsavtale tar tid, og vi må begynne prosessen nå for å komme i mål. Dette har vi god erfaring med og jeg håper at vi vil lykkes i år med en avtale alle kan være fornøyd med.”

Offentlig henrettelse

Men det stoppar ikkje der. Rektor legg ut ein beskjed til alle pedagogisk ansatte på skolen sin læringsportal, Fronter. Eg sender med ein gong ein epost til UDF sentralt (03. Mars)

”Her er den siste nyheten til alle ansatte på skolen. Det ser ut til at jeg skal henrettes offentlig:

”Bunden tid 3. mars

Skrevet av: rektor. Det blir 5 minutter fellesinfo 1535-1540 på A 102. Etter det kan alle bruke tiden til skriving av midtveissamtaler.”

På gangen treff eg ein av styremedlemene, ein gamal norsklærer. Stødig kar, han et gravfisk og hogg ved på hytta oppi dalane. Eg ber om å få snakke med han. Eg har funne ut at vi mest sannsynleg får være i fred på kopirommet. Der er ingen andre stader der vi kan møtast for å snakke om dette, så vi lyt bruke kopirommet. Eg set meg ned. Han lener seg på kopimaskina. Det er tøft no, seier eg. Eg synes at dette er vanskeleg. Eg føler meg uthengd, som om eg skal kleast naken framfor alle. Han nikker. Det skjønner han. Han repliserer – husk at han derre ikke har rett. På møtet sit eg ved siden av han. Rektor les opp eposten min. Og legg ut om kor sårande slikt er. Eg har bestemt meg for å hald stille. Kunne i´sikkert ha sagt noko, men ikkje noko godt ville komme av det, ikkje no. Eg anar og at dei andre i rommet ikkje heilt skjønner kva som foegår, kvifor dette er så viktig, kvifor rektor er så provosert. Han klarer ikkje å stå i ro. Dressjakka slår ut kvar gong han snur seg i si rastlause vandring rundt i rommet. Kroppen seier meir enn ord.

Eg forklarar hendingsrekkja til dei i UDF sentralt (03. Mars:

”Hei. Under finner du årsaken til bråket. Epostene er et svar på ein felles epost sendt fra meg om arbeidstidsavtale og mitt svar tilbake igjen. Korrespondansen er selvsagt kun ment for henne og den er ment som en presisering/svar på hennes henvendelse. Eposten ble lest opp høyt på fellesmøte for hele personalet i dag, uten å navngi avsender eller mottaker. Den skal være et brudd på rektors integritet. Etter møtet henvendte mottaker av eposten seg til meg og beklaget situasjonen. Etter rektors informasjonsmøte mandag morgen og vår epostutveksling hadde hun blitt usikker og spurt rektor om hvordan situasjonen var. Hun hadde da vist (eller videresendt?) sin epost fra meg til rektor. Rektors reaksjon vet du. Jeg lurer på en rektor kan bruke en epost mellom en tillitsvalg og et medlem på denne måten? Jeg trenger råd på hvordan jeg skal forholde meg.” Samstundes krev rolla som tillitsvalgt at eg svarar ho som heilt ufrivillig er dratt inn i dette(03. Mars):

”Hei igjen. Jeg beklager igjen veldig situasjonen du havnet i. Jeg takker for at du tok kontakt og for at du fortalte meg hva som hadde skjedd. Om du opplevde disse dagene som ubehagelige håper jeg at det nå har passert. Du må gjerne fortsette å komme med innspill og kommentarer til ting jeg gjør og ikke gjør som tillitsvalgt. Jeg trenger synspunktene dine for å gjøre jobben min best mulig. Alt godt.”

Inga hjelp å få

Det vert jobba vidare med å få lov til å få hjelp. Eg har eit sterkt ønskje om at UDF Oslo skal bistå meg i tillitsmannsarbeidet, spesielt med saka om bruk av byrdefullressursen i det kommande MBU. UDF Oslo er i kontakt med skoleetaten for å forsøke å få til dette, ein rett som er avtalefesta. UDF Oslo skriv (04. Mars):

”Vi snakket med etaten i dag, og avtalte å ta opp saka på møte tirsdag. De er klar over at forholdet mellom dere og rektor ikke er det beste, og det er etaten også opptatt av. De har snakket med din rektor som sier at dere har en avtale for inneværende skoleår, så når det gjelder uenighet om byrdefull, så har dere ikke kommet til det enda... Onsdag 10.03 skal dere

starte drøfting om byrdefull for neste år. I den forbindelse vil vi gjerne få være med på møtet, slik vi tidligere har bedt om å få lov til. (I brev og e-post til rektor som vi ikke har fått svar på)” Men rektor set foten ned. Han vil ikkje ha UDF Oslo der. Ikkje noko hjelp å få, altså. Og heller inga forståing for situasjonen, at den opplevast som vanskeleg.. han vil ikkje ha andre sine auge der:

(08. mars):

”Ad. forespørsel om UDF sentralt kan delta i skolens MBU 10.03.2010. Vi kan ikke se at det er naturlig å involvere noen av partene sentralt i et lokalt MBU-møte.” Ingen hjelp å få.

Dermed går eg inn i løvens hule aleine. Vel, eg har med meg min tapre væpner, min vara-tillitsmann, samt støtte frå Lektorlaget. Vi kjem ut att frå MBu med (10. Mars):

-Fremdriftsplan for forhandlinger om arbeidstidsavtale. Det er enighet fra begge parter om å ha en god prosess og målet er å komme fram til en god avtale. Lokale forhandlinger: 7. april (10.00-11.30), 14. april (10.00-11.30), 20. april (14.30-16.00), 28. april (10.00-11.30)

Klubbmøte holdes i etterkant av hvert forhandlingsmøte

- Rolleforståelse (Forsettes fra forrige møte). Det er enighet om MBUs formål. Tillitsvalgtes rolle i MBU er også å påse at medlemmers plikter og rettigheter blir ivaretatt.

Likevel, vi har alle innsett at dette er ikkje eit spel vi kan vinne, og vi har alle bestemt oss for å kaste inn handkledet.

Lektorlaget kaster inn kortene

Tillitsvalgt i Lektorlaget slutter no i frustrasjon. For å unngå videre konflikt bøyer han hodet og skrider til sin pedagogiske gjerning. Eg får kopi av ei epostutveksling mellom han og rektor. Der skriv han (23.mars):

”Jeg tar ikke dette opp for å slippe unna noen få timers vaktsetting. Jeg tar det opp for å få belyst noen sider ved hvordan arbeidstidsavtalen praktiseres. Hvis jeg skulle ha gått videre med dette, måtte det ha blitt presisert at det er hensikten, og at det er tillitsvalgтарbeid. Men siden det er min egen arbeidsplan velger jeg å la det ligge.

For ordens skyld: Jeg spurte på forrige MBU-møte om kompensasjonen for muntlig parti var lik for alle, uansett partistørrelse. Du svarte krystallklart at det var det, og det var ni timer for alle. Her var det ingen som misforstod hverandre. I så tilfelle, sa jeg, vil jeg ta opp min egen arbeidsplan. Så hvis du hadde svart den gangen slik du gjør nå, hadde vi sluppet hele saken.

I forhold til koblingen du foretok mellom teamtid og vaksitting er mitt syn som følger: Hvis manglende innmelding av teammøtetider, og færre avholdte teammøter enn det som er stipulert i arbeidstidsavtalen, skal medføre at lærerne pålegges ekstra arbeidsoppgaver, må det legges til grunn at lærerne har hatt arbeidsfri i den tiden det er snakk om, ellers vil arbeidsåret bli lenger enn det som er avtalt. Hvis de har hatt fri, påligger det ledelsen å dokumentere dette, jfr ledelsens tilsynsplikt og -rett. Jeg er enig i at det er kritikkverdig å ikke melde inn teammøtetider, selv etter purring, men jeg kan ikke se at arbeidstidsavtalen anfører at ekstraoppgaver kan pålegges som en konsekvens av en slik unnlatelse. En korrekt fremgangsmåte ville vel være at leder eller nærmeste overordnede påtalte forholdet og sørget for at arbeidet ble utført i tråd med avtalen.

Jeg orienterer forøvrig med dette at jeg velger å fratre som tillitsvalgt for Norsk Lektorlag. Jeg vil innkalle til møte for å få valgt ny tillitsvalgt og du vil få beskjed.

Hilsen.”

Eposten er eit svar på en epostutveksling mellom Lektorlagets tillitsvalgte og rektor. Utvekslinga handla om rektor si oppblåsing av størrelsen på et muntlig parti til prøveeksamen, fra 7 til 10 elevar. Og om ei vaktliste for vaksitting på prøveeksamen som ikke korresponderer med arbeidstidsavtalen:

Rektor skriv (23. Mars):

”Jeg telte feil i går, nemlig 7,5 timers arbeid for muntlig heldagsprøve. Riktig tall er 5,5 (3 elever). Med andre ord er vi ned i 1,5 timer du mener du jobber for mye i perioden. Du skal sitte vakt på fredag i 5 timer. Etter samtalen vår i går konfererte jeg med personalleder. Vi synes ikke det er urimelig basert på din arbeidstidsavtale og mener din totale belastning i heldagsprøveperioden er korrekt. Er du uenig, og mener du skal sitte 3,5 timer vakt, kan vi ta et møte til med personalleder til stede. Forøvrig vil jeg presisere at det som står i arbeidstidsavtalen ang. teammøter er ufravikelig.

Dette er et resultat av drøftinger mellom ledelse og klubben. At noen er uenig eller ønsker å tolke det annerledes, er irrelevant. Videre snakket jeg med etaten i går. Det gis ingen form for kompensasjon for din deltakelse i MBU. Han presiserte at din deltakelse er frivillig. Ønsker du ikke å delta vil du informeres i korte møter sammen med de andre fagforeningsrepresentantene som ikke har møterett.”

Eg skriv(23. mars):

”Hei Kan du kort oppsummere hva som har skjedd? Synd at du velger å fratse, selv om jeg har stor forståelse for det.”

Svaret fra lektorlagets tillitsvalgte kjem kjapt.

”Jeg avtalte på mbu-møtet at rektor og jeg skulle se på prøveeksamensplanen min og sammenhengen mellom den og de opplysningene som ble gitt om grunnlaget for min arbeidsplan i høst. Han hadde tatt utgangspunkt i et frafall på seks timer da han laget prøveeksamensplanen, men opplyste til meg i høst at frafallet var 12 timer i prøveeksamensperioden. Han opplyste på mbu-møtet at et muntlig parti ble regnet som ni timer, uansett partistørrelse, det husker du sikkert. Med andre ord kunne det se ut som om jeg var satt opp med vaksitting som var i strid med arbeidsplanen.

I møtet med meg begynte han med å trekke frem team-møter, og det faktum at jeg ikke hadde meldt inn møtetid for team, og jeg måtte innrømme at det hadde jeg ikke og at jeg hadde deltatt på færre team-møter enn de 3,5 t per uke som er stipulert i arbeidstidsavtalen. Men jeg sa at dette ikke kunne ses i sammenheng, og at han i så fall måtte forutsette at jeg ikke hadde arbeidet i den tiden jeg skulle ha vært i team-møter. Det mente han at ikke var nødvendig å forutsette. Vi ble likevel enige om at de 3,5 timene jeg var satt opp som vakt på fredag, skulle trekkes fra "vikargjelden" min. Men så har han åpenbart samrådet med inspektør og konkludert som i den vedlagte eposten jeg fikk i dag, og går tilbake på avtalen.

Jeg har lenge vurdert om det er verdt å fortsette med dette. Jeg føler at det er svært vanskelig å nå frem med argumenter og synspunkter. Argumenter og synspunkter, uansett hvor mye arbeid eller tenkning som ligger bak, er mindre viktige enn bunnlinjen, og kontrære

synspunkter og argumenter tas ut av luften på ad-hoc-basis for å beskytte bunnlinjen, eller ledelsens rett til å ta beslutninger på egen hånd. Viktige saker styres utenom mbu og gjennom fagledergruppa, der det sitter to ledere, en lederrekrutt og en midlertidig ansatt. Samtidig som utviklingsleder sannsynligvis ikke riktig vet hva mbu er, uttrykker inspektørfrustrasjon over å måtte sitte og høre på at vi diskuterer roller og medbestemmelse i mbu, når han har så mye annet viktig å gjøre. Rektor klager over at det ikke skjer skoleutvikling i mbu. Hvis jeg skal ta tak i alt det jeg er frustrert over, vil det oppleves som å gå i krig med ledelsen, og det er jeg ikke interessert i.

Så jeg bøyer min nakke og skrider til min pedagogiske gjerning...:)"

Eg svarar (23.mars): "Takker. Veldig enig i situasjonsforståelsen. Du får ha en god påske."

Kapittel 5

Forhandlinger om lokal arbeidstidsavtale

I dokument 25, overenskomster mellom Oslo kommune og Utdanningsforbundet står det på s. 75 om arbeidstidsavtale for undervisningspersonalet mellom anna:

“På den enkelte skole føres det forhandlinger med utgangspunkt i denne avtalen, den enkelte skoles pedagogiske plattform og den øvrige situasjonen ved skolen.

Før arbeidet med forhandlingene starter, skal partene drøfte og søke å komme fram til omforente utviklingsmål for skolen, prosesser for å nå disse og hvilke tiltak det er enighet om å iverksette for å stimulere til innsats for å nå målene. *Det er viktig at denne prosessen bidrar til å utvikle samhandling og tillitsoppbygging mellom partene. Denne avtalen kan kun fungere tilfredsstillende der hvor tillit og likeverdighet preger samarbeidet.* Det skal ikke legges press på partene på skolenivå som begrenser et reelt lokalt handlingsrom.

Arbeidet med den konkrete utformingen av de enkelte lokale avtaler fordrer et konstruktivt samarbeid mellom partene, basert på den enkelte skole. Det forutsettes at de lokale partene gjør sitt ytterste for å oppnå enighet. Forhandlingene kan føre til at en blir enige om hele den sentrale avtalen, deler av avtalebestemmelsene i den sentrale avtalen eller en avtale bygget opp på annet grunnlag. Men for alle alternativ skal den lokale avtalen fastsettes med bakgrunn i felles utviklingsmål for skolen. Hver av partene kan be om bistand fra partene i Utdanningsetaten. Ber en av partene om bistand, kan den andre parten gjøre det samme. Forhandlingene skal være gjennomført senest innen 01.04. Det settes opp referat fra forhandlingene. Referatet må blant annet inneholde hva en er enige om. Dersom det er uenighet, må referatet beskrive uenigheten med partenes begrunnelse. Referatet sendes via Utdanningsetaten til Byrådsavdeling for finans og utvikling. For de punktene der de lokale partene ikke kommer til enighet, gjelder aktuelle tvistebestemmelseri punkt 8.”

Første forhandlingsmøte

”Frist for innsending av ferdigforhandlet avtale er 16.4.10. Forhandlingene skal følge gjeldende avtaleverk. Begge parter er enige om formålene som beskrevet i gjeldende arbeidstidsavtale. Arbeidsgivers forslag:

Arbeidsgiver foreslår i utgangspunktet et flatt bortfall på 12 undervisningstimer. Arbeidsgiver mener at differansen mellom reelt bortfall (inneværende skoleår er dette ca. 30) og nevnte 12 timer er bruk av byrdefull ressurs.

Alternativt kan det tenkes at rammen på 12 timer per årsverk brukes differensiert. For eksempel kan kontaktlærere på Vg1 ha et trekk på færre timer, mens andre (for eksempel ansatte som ikke er kontaktlærere) vil kunne ha et større trekk. Ingen skal ha mer frafall i sin arbeidstidsavtale enn 18 timer per årsverk. Seniorreduksjon: 1/3 av ressursen brukes til andre pedagogiske arbeidsoppgaver, 2/3 gis til egenutvikling. Dette mener arbeidsgiver også er bruk av byrdefull ressurs.

For øvrig mener arbeidsgiver at innhold i fellestiden i gjeldende avtale skal gjelde. Neste forhandlingsmøte er fredag, 9. april 2010 klokken 1330-1430.

Seniornedslag

Kva er seniornedslag? Eg spør UDF Oslo(07.april): ”Hei. Når en regner ut seniornedslag så tar en utgangspunkt i 1687 timer, altså at nedslaget utgjør feks 12,5% av 1687 timer. Rektor mener at en skal ta utgangspunkt i 1150 timer og regne 12,5% av det. Hva er riktig? Forskjellen utgjør 211 - 144: 67 timer i året.”

Svaret kjem(7. april):

”Ingen av delen er riktig, selv om det jo hadde vært hyggelig om rektor hadde rett denne gangen..... Det er nedslag i og av undervisningen en skal ha, så dersom en skulle undervist 20 timer i uken skal en ha 12.5% nedslag på dette. Tvistebestemmelsene (arbeidstidsavtalens pkt. 8) sier: *Lærere over 55 og 60 år har rett til å få en lette i sin*

undervisning tilsvarende hhv 5,8 % og 12,5 % fra skoleårets begynnelse det kalenderåret de fyller hhv 55 og 60 år. Den reduserte undervisningstiden nyttes til pedagogisk arbeid og forutsettes å lette den enkelte lærers arbeidssituasjon. Og: Tildeling av andre oppgaver i henhold til seniortiltakene medfører ikke økning i arbeidsplanfestet tid (Arbeidstidsavtalens punkt 8d). Den omfordeling av arbeidsoppgaver denne reduksjonen i undervisningstiden gir, må oppleves som en reell lettelse for dem det gjelder. En vanlig praksis ved mange skoler i Oslo er at arbeidstakeren får benytte denne reduksjonen av undervisningstiden til eget for- og etterarbeid, noe Utdanningsforbundet Oslo mener er en god praktisering av avtalen.

Seniornedslaget skal dekkes av skolens budsjett. Ressurstildelingssystemet til skolene i Oslo er slik at seniormidlene fordeles flatt til skolene uten at det tas hensyn til hvor mange seniorer den enkelte skole har. Alle seniorer har likevel krav på å få seniornedslag i samsvar med skolens arbeidstidsavtale.”

Nettet snører seg saman

Mellom UDF Oslo og skoleetaten snører nettet seg langsomt saman om feil bruk av byrdefullressursen for inneværende skoleår. Den 07. April får eg endeleg beskjed om at saka er i bevegelse: ”Se mailveksling med UDE ang byrdefull under.

Før jeg gir han en tilbakemelding vil jeg gjerne vite hva som er viktigst for dere: At dere får ordnet opp i årets (feilaktige, iflg oss) bruk og at rektor får en smekk på fingeren (hvis de er enige i at han har gjort noe dumt) eller at vi får avklart noen viktige prinsipper for neste år. (Bla dette med seniornedslag som en del av byrdefull)”

Då har etaten brukt over ein måned på å finne ut nesten ingenting (11.mars): ”Byrdefull. I møte med UDE på tirsdag fikk vi vite at det var A som tok seg av saken om byrdefullavtalen på skolen. Han fortalte at hans oppfatning av saken, slik den var framlagt av rektor, var at skolen hadde en avtale for inneværende skoleår men at tillitsvalgte forsøkte å ta en omkamp på denne fordi han mente den ikke var god nok/riktig brukt. Dette stemmer ikke med de opplysninger vi har. Byrdefullavtalen ble ikke drøftet for inneværende skoleår våren 2009. De hadde nok en intensjon om å behandle den i forbindelse med arbeidstidsforhandlingene, men her oppsto det jo uenighet og byrdefulldrøftinger ble utsatt. (Referater fra drøftinger

eksisterer heller ikke.) De ble aldri tatt, men det er riktig at rektor delte ut noe av byrdefullressursen likevel. Dette til oppklaring.”

Etaten svarar (11.mars): ”Hei! Det er ulike oppfatninger her. Jeg sender mailen din videre til rektor for kommentar.

Hilsen Etaten” Treneringa fortset. 06. april purrer UDF etaten: ”Hei! Jeg lurar på om det har skjedd/skjer noe mer mht byrdefull?” (07. april):

”Hei! Jeg snakket med rektor før påske, og han fortalte at han hadde snakket med deg. Rektor sier at de er inne i planleggingen av neste skoleår og dermed også bruken av byrdefull ressurs. Saken er svært uklar for meg, året er snart gått og er det fordelingen av dette års ressurs, må vel det tas tak i for neste år?”

UDF Oslo skriv til meg om kvar saka står (08.april):

”Hei, Vi har sett på rektors forslag til arbeidstidsavtale for dere neste år. Vi har også snakket med UDE. Konklusjonen på den samtalen var at UDE skal spørre rektor hos dere om det stemmer at hele byrdefullressursen for 09/10 ikke er brukt, og han skal forhøre seg om hvordan rektor kan begrunne å bruke byrdefullressursen til seniorenene. Vi var enige om at det viktigste nå var at dere fikk til en avtale for neste år når det gjelder bruk av byrdefullressursen, og at vi ikke ville insistere på at den delen av ressursen som var brukt *galt* i år, ble fordelt på nytt, men at *hele* ressursen for inneværende skoleår burde brukes. Når det gjelder bruk av byrdefullressursen til bortfallstimer, har vi diskutert det her på kontoret. Hvis dere mener at lærerne kommer godt ut med en slik ordning, kan dere vel gå med på dette, men kan dere formulere det annerledes, f.eks. slik: Lærerne på denne skolen har en byrdefull arbeidssituasjon, og en del av byrdefullressursen fordeles derfor jevnt mellom alle lærerne for å kompensere for dette. Resten av byrdefullressursen fordeles til lærere som ... (det dere kommer frem til).

En kommentar i tillegg - om bortfall av timer: Det er ikke helt greit å regne et fast bortfall - det samme for alle. Hvordan kan han regne så høyt bortfall og samtidig begrunne at elevene får oppfylt kravet til å få årstimetallet sitt i alle fag??? Hvis dere allikevel gjør det, MÅ rektor definere hvor disse timene faller bort. Dere må unngå at han f.eks. fyller eksamenstiden med både undervisning og møter mens han samtidig regner bortfall.”

Slik blir UDF OSLO med på ein skråplanargumentasjon fra Etaten. No er det brått ikkje så nøye at rektor har brukt dei 1894 årstimane feil, timar som skal tilfalle dei lærarane som har den tyngste jobben. Nei, no var sakas kjerne at ikkje heile ressursen var brukt. Dette var ikkje lett å bli klok på.

Etter første forhandlingsmøte

(07. april) Fra vara:

Det var positivt at rektor nå bruker cirka 1900 som størrelsen på byrdefullressursen. Likevel, forslaget fra rektor virker å være det samme som forslaget fra i fjor, da ble forslaget nedstemt av medlemmene.”

Fra meg til vara: ”Hei. To ting. Se på epostutvekslingen mellom etat og UDF . Vi må bestemme oss hva vi skal gjøre. Rektor vrir seg unna og trenerer. Kort om forhandlinger: Viktigste er at forslaget ikke er et forhandlingsutspill, men et ultimatum, take it or leave it. Vi kan ikke bryte avtaleverket og derfor ikke gå med på forslaget, jfr byrdefull og senior. Men bra med størrelsen på ressurs. Jeg ser tallene slik: byrdefull er 1894 timer / 58 ansatte = 32,6 timer nedslag i snitt. Bortfall for skoleåret 09/10 var 29,6. Tallene sier 0 bortfall og tre timer nedslag i snitt. Dette om vi knytter det til bortfall og aksepterer bortfall som en byrdefull kategori. Styremedlem H. har ikke laget gruppen som han skulle, han tok det opp med meg før påske men jeg glemte å formidle det til deg. Beklager. Han ville ikke/var uenig. M må gjøre det skal det bli noe av. Jeg snakker med han om det senere i dag. Men det er ikke så viktig. Jeg lager nå en PP til møtet, sender den til deg senere.”

Andre forhandlingsmøte

(08. april) til vara:

”Vi tar med oss at et samlet styre og klubben er enig om at byrdefull ikke kan brukes til seniornedslag. Så får vi diskutere kriterier for bruk, hva vi har lov til å gjøre osv i neste omgang. Vi tar også med oss ønsket om å føre bortfall tilbake til klassen//gruppen som mistet timene. Vi snakkes i morgen. Jeg håper vi får svar fra etaten/UDF Oslo.”

Referat fra møte 9. april 2010

”Klubben forkaster forslaget fra arbeidsgiver. Uenigheten går hovedsakelig på punkt 2. Klubben åpner for å bruke deler av byrdefull koblet til frafallet som beskrevet under punkt 1. Ledelsen legger frem nytt forslag mandag 12.4. klokken 0810.”

Eg prøver samstundes å arbeide tett med tillitsvalgte på den skolen som rektor viser til i sin argumentasjon, den skolen som let byrdefullressursen finansiere seniornedslaget (09. April):

”Hei igjen. Klubben her mottok et forslag til arbeidstidsavtale som koblet byrdefull til seniornedslag. Klubben forkastet forslaget med begrunnelsen at det er tariffstridig. Noe nytt hos dere?”

Svaret kjem (12. april): ”Hei. Vår rektor har sendt saken oppover i systemet, og venter på en avklaring derfra. Derfor er saken satt på vent.” Til slutt let dei seg førføre av brød og sirkus. Dei skal bruke heile greia på personalseminar. Trenering, splitt og hersk fungerer endå (06. Mai). Ho skriv:

”Hei! Hos oss ble byrdefullressursen mindre enn vi opprinnelig trodde, og den utgjør ca 0,33% stilling. Dette er ikke så mye å "dele på". Rektor foreslo derfor å bruke hele potten (drøyt 200 000kr) på personalseminar. Dette diskuterte vi i klubben; det finnes prinsipielle innvendinger, men vi bestemte oss likevel for å gå for denne løsningen i år. Det er jo "våre" penger, så vi vil argumentere for at seminaret vektlegger det sosiale/arbeidsmiljøet, og at minst mulig tid brukes til aktiviteter som ellers skal gjøres i fellestida. Et argument for, er jo

at vi i fjor ønsket å dele ressursen likt på alle, det fikk vi ikke lov til, men med dette seminaret er det jo faktisk det som skjer. Vi trenger et løft! Og da ryker prinsippet for denne gangen...”

(07 mai):

”Hei igjen! Da utdanningsforbundet Oslo fikk høre om våre planer om personalseminar, fikk vi et veldig klart signal fra dem om at det er en prinsippielt veldig lite heldig avgjørelse. Siden det føles ugreit å gå imot sitt egen forbund har vi derfor sagt til ledelsen at vi likevel ikke kan være med på å bruke byrdefullpotten til seminar. Vi ser naturligvis de prinsippielle sidene av saken vi også, det er ikke det... men siden potten i år er så liten, tenkte vi at vi kunne se bort fra prinsippene og heller gjøre noe som kom "alle" til gode. Men det blir altså likevel ikke slik. Skal gi deg beskjed når den endelige fordelingen foreligger!”

Ut i plenum

Så er der ein dag eg er borte frå skolen grunnet sykdom. Den dagen flytter rektor heile forhandlingsrunden ut i plenum, til alle ansatte under eit fellesmøte. Vara skriv til meg etter møte(14.april): ”Rektor viste fram referat fra forhandlinger og forslaget ditt. Ikke alle medlemmer var fornøyd, enkelte mer synlig (og hørbar) enn andre”

Eg (14 april): ”Jeg skjønner. Gjorde han det på fellesmøtet? Det var ikke bra synes jeg. Det er ikke greit å legge press på forhandlingene slik. Det er heller ikke bra at medlemmer er misfornøyde, men vi er midt i en forhandlingsprosess og det er vel kanskje slikt en må tåle. Jeg vet ikke helt hva jeg skal si eller gjøre med det. Vi har nytt møte fredag, da forhandler vi.”

Til alle i styret i Utdanningsforbundet ved skolen skriv eg(15. april):

”Hei. Beklager at jeg ikke er tilgjengelig, jeg ligger hjemme med influensa. Dette har gått utover informasjonsflyten og jeg har ikke kunnet informere klubben slik jeg ønsker.

Jeg forstår situasjonen slik at det er uro og uenigheter innad i klubben. Det første jeg må si

om situasjonen er at det ikke er god kotymé av rektor å gå ut i plenum slik han gjør. Det hører med til dette bildet at han gjør det på bakgrunn av et forslag som klart og tydelig er innenfor gjeldende avtaleverk. De tidligere forslagene fra ledelsen har begge vært klare brudd. Å gå ut slik vil nødvendigvis skape uro. Nå er det opp til oss å samle oss. Det er riktig at vi har diskutert bruk av byrdefull opp imot gruppedeling. Men vi har også hele tiden lagt til grunn at avtaleverket skal følges. Dette utelukker en slik bruk. For å kunne "bøye reglene" må store deler av klubben være enig om at det er til hele klubbens fordel. Dette gjelder feks å bruke en del av byrdefull opp mot bortfallet. Det er også riktig at det ble foretatt en avstemming om dette. Jeg tolket det slik at en ble enig om å utsette avstemmingen da medlemene var forvirret og ønsket mere tid. Som tillitsvalgt tok jeg derfor beslutningen om å holde forhandlingene innenfor regelverket og skisserte et forslag basert på dette. Det må også understrekes at dette kun er et forslag og ikke en endelig avtale. Taktisk vurderte jeg det slik at det er bedre å åpne for evt "bøying av regelverk" i sluttforhandlingene. Jeg har snakket med UDF sentralt om dette. De kommer for å bistå oss i morgen i storefri. (Vara, kan du kalle inn til møtet? Jeg kommer om jeg er frisk eller ei). Inntil da, la oss ikke forhaste oss. Prøv å få så mange som mulig til å komme på klubbmøtet i lunsjen, så lufter vi alle frustrasjoner der og blir enige om veien videre. Kan alle kommentere evt kvittere på at de har lest denne?"

Som vanlig informerer jeg også UDF Oslo (16. April):

"Hei. Sender deg litt input om situasjonen. Se vedlegg. Ledelsens første forslag har dere sett, det andre var å bruke byrdefull til bortfall og lærertetthet. Problemet i klubben er at noen bet på og ønsker lærertetthet, jeg mener vi ikke har lov til å gå for en slik løsning. Dette er det ikke alle som er enig i og/eller forstår. Som du skjønner er det splitt og hersk. Uansett, på bakgrunn av dette leverte klubbstyre et forhandlingsforslag som ligger innenfor regelverket (vedlegg). Dette gikk rektor ut i plenum med og skapte selvsagt splid og uro i klubben. Det ser nå ut som jeg har tatt egne valg uten å forhøre meg med klubben da jeg ikke vil bryte regelverket. Uansett, vi trenger å samle oss, det er forhandlingsmøte kl 12."

Tredje forhandlingsmøte

Det korte stykket mellom barnehagen og skolen er den vesle stunda eg har på å omstille meg frå å være pappa som er oppteken av ein to-åring til å være tillitsmann som er ueinig med sin eigen sjef. Eg sykler og høyrer på musikk. Eg minnes ein god venn av familien. Han er psykolog men vart avskilta etter lang tids kamp i rettsvesenet. Han kjempa mot det Hans Skjervheim kalla Objektivismen – korleis ein tingleggjer menneske i dei relasjonelle yrka, som psykologi. Uanasett. Ein tirsdag ettermiddag gjekk eg inn på stamkafeen i Florø. Der sto han, psykologen, men sin nyerverva gitar. Ein gitar ein ikje på nokon måte kan seie han beherska. Han hadde lagt frå seg boka han leste, tatt giotaren, reiste seg og kasta seg ut i ein infernalsk versjon av Neil Young sin Rockin in the free world. Med valdsam innleving, og kanskje meir engasjement enn talent, hamra ahn seg igjennom tre vers og refreng før han like stille som han hadde begynt sette seg og leste vidare i boka. Eg lyt bryte av før sangen er ferdig. Eg står på skoleplassen, ser med ein gong at rektor sit på sitt kontor. Prøver å sjå om han ser på meg utan at han skal merke det

Referat fra møte 14. april 2010

Klubben forkaster forslaget fra arbeidsgiver med begrunnelse at byrdefullressurs ikke kan benyttes til gruppedeling. Klubben legger fra eget forslag: Forslag fra UDF til lokal arbeidstidsavtale. Hele byrdefullressursen skal gå til nedslag i undervisning.

1. Alle lærere ved skolen har en byrdefull arbeidssituasjon. En del av byrdefullressursen fordeles derfor jevnt mellom alle lærerne for å kompensere for dette. Bortfall av undervisning er 22 timer pr årsverk, Det legges til 10 timer fra byrdefullressursen til alle slik at bortfallet blir 12 timer pr årsverk (ca 600 t).
 2. Resten av byrdefullressursen fordeles som nedslag i undervisning etter følgende kriterier:
 - a. Kontaktlærer vg1 (ca 250 t)
 - b. Klasser med elever tatt inn på særskilt grunnlag (ca 100 t)
 - c. Klasser med elever med iop (ca 250t)
 - d. Lærer som setter over 150 karakterer (ca 300 t)
 - e. Fellesfag på idrett (ca 200 t)
 - f. Klasser med over 28 elever (200 t)
- Sum 1894 t

3. Bortfall må defineres og føres skriftlig regnskap over. Elevene må få de timene de har krav på.
4. Resten av arbeidstidsavtalen står slik den er formulert inneværende skoleår.

Neste møte fredag. Fredag 16. April 2010 kl.12.00

På vegen heim kjem ein annan sang på øyret. Namnebroren min, Simone Felice syng "I was not made for these times". Linja kvernar i hovudet. Det er rart korleis ein fyller slikt med ny meining. Ein treng liksom slike linjer for å halde fast, for å vite at nokon har vore der før.

Fjerde forhandlingsmøte og det sleipe punkt 5

Når vi er enige, akkurat når vi skal reise oss og gå ut for å ta ein pause nevner rektor lavt, i en bisetning, at dette og innebærer at klubben aksepterer at byrdefullressursen er brukt riktig for inneværende år. Jaja, tenker eg og er mest oppteken med å reise meg for å forlate rektor sitt kontor. Etter pausen set vi oss ned att for å skrive under. Han hiv seg frampå og tek han triumferende opp den enigheten om bruken av byrdefull for inneværande år, den vil han sette den inn i avtaleteksten. Jeg reagerer fortumlet og litt skaka. Noko så frekt! Instinkta kjem kjapt på plass og eg fell inni konsentrert modus att. Garden som var nede eit sekund er opp att, Dette er vi ikkje einige om nei. Sleipt? Ja. Vi får gå ein runde til. (16. April):

"Hei. Når enighet var oppnådd forsøkte rektor å snike inn punkt 5. Han hevder den er premiss for hele avtalen og uten den kan han ikke godta noe. Vel. Vi ringes mandag."

Referat fra møte 16. april 2010

Forhandlingsutkast

- 1) Alle lærere ved skolen har en byrdefull arbeidssituasjon. En del (ca. 30 %) byrdefullressursen fordeles derfor jevnt mellom alle lærerne for å kompensere for dette. Bortfall av undervisningen er stipulert til i gjennomsnitt 24 timer per årsverk.

Det legges til 10 timer av byrdefullressursen til alle slik at bortfallet blir 14 timer per årsverk.

- 2) Ca. 50 % av byrdefullressursen fordeles som nedslag i undervisning etter kriterier som skal drøftes i MBU innen 31.5.
- 3) Ca. 20 % av byrdefullressursen brukes til å øke lærertettheten etter drøftinger i MBU om hvor byrdefullheten er størst.
- 4) Innhold i 1150-rammen videreføres fra gjeldende avtale.
- 5) Avtalen innebærer en aksept mellom partene angående byrdefullressurs inneværende skoleår 2009/10.

Det blir nytt møte klokken 1500 mandag 19.4.2010.

Eg har heldigvis støtte frå UDF Oslo(19. april):

”Hei! Håper du har hatt en fin helg! Vi har snakket om situasjonen deres, og mener dere bør si til rektor at dere er enige i punkt 1-4, men at punkt 5 ikke hører med i en avtale om bruk av byrdefull for neste år. Hvis rektor sier at da blir det ingen avtale, får dere sende saken tjenestevei. Dere til oss og rektor til UDE. Rektor har ikke styringsrett i fht å kreve at dere skal si at dere aksepterer fordelingen av byrdefull inneværende år. Han kan heller ikke kreve at dere skal godta å ikke bruke hele ressursen. Vi har forsøkt å få tak i etaten, men de var opptatt til kl 12 i dag.”

Eg har sjukt barn denne dagen og må være heime, og eg skriv derfor til rektor (18. april):

”Hei. Jeg kan ikke komme på skolen i morgen pga sykt barn. Min yngste har hatt omgangssyke med 40,1 i feber i dag og skal til lege i morgen. Kona er "askefast" i Stavanger og kan ikke avlaste. Beklager dette. Vi får finne et nytt tidspunkt for møte.”

(18.april):

”Hei. Jeg viser til sak 3/10 i referat fra MBU-møte 13.1.2010. Der ble vi enige om å gjennomføre våre møter uavhengig av sykdom. Vi er klare til avtalt tidspunkt, antar at UF kan stille med en erstatting. Vara er jo der og har vært med på alle møter. Mvh”

Eg: (19.april): ”Hei. Det er helt riktig at vi ble enig i MBU om å gjennomføre alle MBU

møter uavhengig av sykdom. Dette er et forhandlingsmøte om lokal arbeidstidsavtale og derfor må vi avtale et nytt tidspunkt.”

Rektor (19.april): ”splitting hairs.... Når er du tilbake?” ”Onsdag 1520?”

Femte forhandlingsmøte

Referat fra møte 21. april 2010 - 1520

- UF er enig om punkt 1-4, men ikke punkt 5
- Arbeidsgiver oppfordrer UF å avklare medlemmenes holdning til punkt 5 i et klubbmøte.
- Arbeidsgiver ønsker å avklare konsekvenser av scenerier knyttet til punkt 5.
- Neste møte blir mandag 26.4. klokken 1130.
- Begge partene er enige om å avslutte forhandlingene på mandag.

Sjette forhandlingsmøte

Referat fra møte 26. april 2010

Partene er enige om arbeidstidsavtalen. Vi er enige om punktene 1-4 som beskrevet i referat fra 16.4.

Eg melder til UDF Oslo(26. april):

”Hei. I et kjapt siste møte i dag ble vi enige om å ta ut punkt fem om byrdefull for

inneværende år. Punkt 1-4 står. Vi har på bakgrunn av dette inngått avtale om arbeidstid ved skolen. Vi setter opp dokument og sender inn snarest.”

Og:

Til UDF Oslo: (26. April):

”Hei. Under siste forhandlingsmøte om arbeidstidsavtale ved skolen nevnte rektor byrdefull for inneværende skoleår. Han ymtet frampå at han "skulle klarte å gjøre rede for alle timene". Jeg tolker dette slik at han vil forsøke å legge fram et nytt regnskap som viser bruken av alle timene. Videre viser dette at han stadig ser etter muligheter til å "vri seg unna". Jeg tenker derfor at det er viktig å følge tett opp bruken av byrdefull for inneværende skoleår og se til at den blir distribuert riktig før skoleåret er omme. En ny trenering har vi ikke tid til. Rektors forslag i punkt 5 om godkjenning av bruken er trukket tilbake og vi har inngått en avtale for neste år. Han fikk, som vi snakket om sist, i utg.p beskjed om å fordele resten av ressursen men om han ikke snart gjør dette bør bruken av hele ressursen undersøkes. Begrunnelsen er at han selv valgte å trekke den inn i forhandlingene. Vel, saken er på deres bord men vi venter utolmodig på en snarlig løsning. Alt godt.”

Kapittel 6

Juks med seniornedslag

Personalleiar sender den 28. April epost til alle ansatte over 55 år. Dei skal i følge avtale ha seniorreduksjon (28. april):

”Kjære kollegaer

Ifm deres lovfestede rett til redusert undervisningsplikt etter fylt 55/60 år sender jeg ut en endelig forespørsel om deres ønsker omkring denne ordningen. Jeg forstår at mange av dere har avventet utfallet av arbeidstidsavtalen før dere bestemmer dere for noe konkret. Tilbudet om å gi seniorene noe redusert undervisning uten å erstatte det med andre oppgaver ble forkastet på drøftingsmøte den 9. april. Som de fleste av dere har sikkert fått med dere er det derfor slik for første gang at den tiden som reduseres i klasserommet skal nå brukes i sin helhet til "andre pedagogiske oppgaver".

Vedlagt er en excelfil som gir detaljer på hva dette innebærer for den enkelte mht alder, stillingsstørrelse og reelle timer som skal jobbes inn utenfor klasserommet. For eksempel skal en 61 år gammel lærer i 100% stilling kunne redusere undervisningsbyrden med 12,5% (eller ca. 2,3 skoletimer per uke). Dersom vedkommende takker "ja" til denne reduksjon vil dette tilsvare andre pedagogiske oppgaver i ca 144 klokketimer på års basis (eller ca 3 timer og 45 minutter per uke).

Ledelsen har prøvd å foreslå ulike aktiviteter og noen vil sikkert oppleves som mer direkte rettet mot elevenes faglig utbytte enn andre. Det er selvfølgelig også lov å komme med gode, kreative forslag selv som kan vurderes i felleskap. En foreløpig liste av aktiviteter ser slik ut:

leksehjelp, lage opplegg til vikartimer, oppfølging av fravær, vaktsetting på bibliotekte, idrettsturnering, aktivitetsdager, IKT-vakt, finne praksisplasser til elever, vakt IKTeket under kartleggeren ved skolestart og ved oppsamling i starten av skoleåret, styrket norskopplæring, lesekurs, kollegaveiledning, fadderordning for nye lærere, utvidet kontaktlærerarbeid, styrker

faglederarbeid, eksamensvakt osv

Kan dere være så snill å se på disse forslag ift den antatte tiden som skal jobbes inn og gi en tilbakemelding på det. Jeg trenger å vite først og fremst om hver enkel lærer ønsker å benytte seg av retten. Dersom svaret er "ja" trenger jeg i neste rekke å få en tilbakemelding på hva slags aktiviteter den enkelte mener ville være mest meningsfylt å bruke tiden på. Og i tillegg må dere gjerne komme med andre forslag. Som dere ser er det ikke tillatt å pålegge noen å feie skolegården! Vennligst meld tilbake innen til meg innen fredag, 30.04.10 kl:1400.

Vedlagt tabell:

Navn /prosent nedslag/ årstimer / timer i veka

Lærer 1	7,5	86,25	2 t 15 min
Lærer 2	4,64	53,36	1 t 25 min
Lærer 3	12,5	143,75	3 t 45 min
Lærer 4	12,5	143,75	3 t 45 min
Lærer 5	12,5	143,75	3 t 45 min
Lærer 6	5,8	66,7	1 t 45 min
Lærer 7	9,39	108	2 t 50 min
Lærer 8	12,5	143,75	3 t 45 min
Lærer 9	5,8	66,7	1 t 45 min
Lærer 10	12,5	143,75	3 t 45 min
Lærer 11	5,8	66,7	1 t 45 min
Lærer 12	7,5	86,25	2 t 15 min
Lærer 13	12,5	143,75	3 t 45 min
Lærer 14	3	34,5	55 min
Lærer 15	7,5	86,25	2 t 15 min

Vi i styret i klubben hadde tidlegare utnemnt ein "eldregeneral" som skulle føre saka på vegner av UDF. Delvis for å lett etrykket på oss andre og delvis fordi han sjølv er seniorlærer og involvert i prosessen. Han svarer (29. April):

"Det ser ut til å være noe uklarhet i det du skriver om "Tilbudet om å gi seniorene noe redusert undervisning uten å erstatte det med andre oppgaver ble forkastet på drøftingsmøte

den 9.april". Kopi av møtereferat 7.4. og 9.4. vedlagt.

Her fremgår det at det var bruk av byrdefullhetsressursen til seniornedslag som ble forkastet. Det er vel derved ikke helt korrekt slik formuleringen foreligger i brevet ditt. Videre så er det vel intensjonen i avtalen om seniornedslag at det skal oppleves som en reell lettelse av arbeidsbelastningen. Du skriver i ditt brev at "...ulike aktiviteter ... vil sikkert oppleves som mer direkte rettet mot elevenes faglig utbytte enn andre." Er det å forstå slik at hensikten med seniornedslaget er ment primært for elevenes faglige utbytte? Det kan synes som om mange av de foreslåtte aktivitetene til lettelse av arbeidsbelastningen for senioren er mer å regne som full arbeidsbelastning. En vanlig praksis ved mange skoler i Oslo er at arbeidstakeren får benytte denne reduksjonen av undervisningstiden til eget for- og etterarbeid. Flere av senioren mener det er vanskelig å gå inn på de premissene som ligger i brevet ditt, og ønsker en avklaring på de ovenfor nevnte spørsmål før de kan forholde seg til det forslagene du fremfører."

Dette set i gang ein diskusjon om innhaldet i seniornedslaget.

Personalleiar svarer (29.april):

"Hei

jeg sender svaret mitt til alle.

Formuleringen min er definitivt helt feil uten en viss kontekst. Mulig at folk ikke har fått med seg at hele forhandlingen handlet om byrdefullressursen. arbeidstidsavtalen ellers var i boks for lengst. håper ikke jeg mistenkelig gjøres eller anklages for å drive et semantisk spill. skal prøve å svare på henvendelsen din så godt jeg kan og uten å skape mer forvirring (min opprinnelig epost var lang!).

1. det er vel meningen at undervisning som byttes ut med andre oppgaver bør oppleves som mer eller mindre meningsfylt for alle (læreren selv, elevene, ledelsen?). Sånn sett er det kanskje greit at det både oppleves som en reell lettelse og at det samtidig kommer elevene til gode. jeg er ikke sikker på om hva slags pedagogiske oppgaver det skulle være som ikke var rettet mot "elevenes faglig utbytte". kan hende at vel fungerende leksehjelp oppleves som mer læringsfremmende enn å sitte vakt, selv om begge 2 er viktig?

2. om de nye oppgavene ville oppleves som en reell lettelse av arbeidsbelastningen eller ikke er vanskelig for meg å svare på. de som har forhandlet frem denne avtalen har ment at belastningen ligger i oppgavens/undervisningens natur (dvs å stå foran en klasse med krevende ungdommer), jeg tror ikke det var meningen å forhandle vekk både krav til undervisning OG krav til at man bruke den tiden til noe annet. enkelte bevisstbart synes det er bedre å undervise, de har takket "nei" til seniorreduksjon.

det er overhode ikke min intensjon å gjøre liv vanskeligere for mennesker som beveger som slutten av en lang karriere. jeg har foreslått en rekke alternativer ut fra skolens behov men som jeg skrev forrige gangen, tar jeg gjerne imot andre forslag som vi kan se på. jeg tror at en del av kollegaene våre som har brukt seniorreduksjon etter avtalens intensjon før har opplevd meg som smidig og konstruktiv. skal prøve så godt jeg kan denne gangen óg.

3. å knytte reduksjon til for- og etterarbeid hadde absolutt vært ønskelig og mange(?) oslo skole gjør sikkert det. inntil i år var det faktisk slik at på vår skole så fikk alle en tredjedel av denne ressursen til å gjøre akkurat som de vil med (og i praksis betraktelig mer enn en tredjedel for de fleste). forslaget under forhandlingen var å øke denne delen til to-tredjedeler. både før og etter forslaget ble forkastet var jeg opptatt av at alle skulle forstå konsekvensen av det (dvs at seniorenne ville måtte fylle hele reduksjonsrammen med andre oppgaver, noe som ikke har vært tilfelle før). jeg spurte om konsekvensene av dette var tydeliggjort på møtet og ble forsikret at det var tilfelle. samtidig kunne tillitsvalgte selvfølgelig ikke garantere at det var forstått av alle. det er helt opplagt at den nye arbeidstidsavtalen har ført til at skolens ressurser må til dels omprioriteres. jeg kan ikke si noe annet enn at dette har en konsekvens for seniorenne våre.

3. jeg vil at alle som er berørt av dette ser på forslaget mitt og svare først og fremst om de vil undervise eller ikke. dersom de vil bruke tiden til andre oppgaver er det en fordel om de indikere hvilke oppgaver de kunne tenke seg. etter fredag skal jeg sammenfatte innspillet og forsøke å sy sammen et opplegg som tilfredsstillende både lærernes ønsker og skolens behov. for at jeg skal rekke alt håper at de som ikke har gjort det kan melde tilbake innen fredag, kl14.

bra at du tar dette opp, jeg håper inderlig at alle slipper å lure på hva som forventes (og ikke minst, hvorfor!).

jeg prater gjerne med folk som trenger å tenke høyt om dette.

mvh

ps. det ble en lang mail denne gangen óg

Eg reagerer på å bli ansvarleggjort for at seniorane no ikkje kan få nedslaget sitt slik dei i følge avtaleverket skal fordi eg, og då UDF, har ”forhandla vekk” dette. Særleg når ei slik løysing var òg er tariffstridig. Eg skriv difor til UDF sentralt: (29. April):

”Hei. Vi har en runde gående om seniornedslag på huset nå. UDF er nå ansvarliggjort for at nedslaget ikke kan brukes til for og etterarbeid og at ledelsen derfor er "nødt" til å sette seniorenene til "annet pedagogisk arbeid". Ledelsen nekter å godta at nedslaget også kan/bør brukes til for og etterarbeid. Som du ser av korrespondansen under tenker ledelsen seg at nedslaget skal være til beste for alle, dvs seniorer, ledelse og elever. Uansett, ansvaret for at skolen ikke vil gi nedslaget som en lettelse blir forøkt flyttet over på UDF og da som et resultat av forhandlingene. Kan være mer ubehag i vente.”

Svaret kjem (30. April):

”Hei! Dette med at seniornedslaget ikke kan brukes til eget for og etterarbeid var vel ikke veldig overraskende, selv om det er dumt? Vi kan ikke med loven i hånd si at det skal brukes til for og etterarbeid. Ledelsens argumentasjon for at de ikke kan gå med på dette er uheldig. Det er ikke pga at "byrdefullressursen skal brukes etter avtalen" at de trekker tilbake en god ordning. De må jo begrunne det feks i skolens økonomi, og den er ikke dårlig (hvis den er det) pga byrdefullavtalen!!!!!!

Påpekingen av at seniornedslaget skal brukes "til det beste for ledelsen, elevene og den ansatte" er ikke i tråd med avtalen. Den skal brukes for at seniorene skal få en bedre arbeidssituasjon og den kan brukes til pedagogisk arbeid utenom undervisning. Vi hevder at vi letter arbeidssituasjonen for eldre arbeidstakere ved å la dem få mere tid til for- og etterarbeid, og at skolene (som alle andre arbeidsplasser) bør være bevisst på dette som et ledd i en god seniorpolitikk! Har dere andre gode seniortiltak?”

I avtaleteksten står det at nedslaget skal avtales individuelt med nærmeste leder. Dermed har

eg ikkje noko formell rolle i dette. Men eg kan informere alle seniorane om kva regelverket seier om ei slik individuell avtale. Dette gjer eg i ein epost (30. April):

”Jeg er klar over at seniornedslaget skal avtales mellom skoleleder og den enkelte seniorlærer. Jeg som tillitsvalgt ikke har noen forhandlings- eller drøftingsrett om den enkeltes avtale, jeg kan kun bistå den enkelte etter ønske. Jeg ønsker likevel å komme med noen oppklarende bemerkninger siden min rolle i forhandlingene om arbeidstidsavtalen blir koblet til innholdet seniornedslaget slik det er presentert. Nedslag i undervisning for seniorer står nevnt i gjeldende tariffavtale ([Dok 25, s 76](#)): *”Lærere over 55 og 60 år har rett til å få en lette i sin undervisning tilsvarende hhv 5,8 % og 12,5 % fra skoleårets begynnelse det kalenderåret de fyller hhv 55 og 60 år. Den reduserte undervisningstiden nyttes til pedagogisk arbeid og forutsettes å lette den enkelte lærers arbeidssituasjon.”* UDF Oslo sin tolking av avtaleteksten er: Den omfordeling av arbeidsoppgaver denne reduksjonen i undervisningstiden gir, må oppleves som en reell lettelse for den seniorlæreren reduksjonen gjelder. Videre sier avtaleteksten at reduksjonen skal brukes til pedagogisk arbeid noe som utelukker for eksempel biblioteksvakt, oppfølging av fravær og eksamensvakt. Jeg må også presisere at seniornedslaget skal dekkes av skolens budsjett, uavhengig av for eksempel byrdefullressursen. At skoleledelsen ønsker valuta for pengene går an å forstå men det er viktig å understreke at reduksjonen skal legges til rette for den enkelte seniorlærer sin arbeidssituasjon og ikke kobles opp mot andre interesser. En vanlig praksis ved mange skoler i Oslo er at arbeidstakeren får benytte denne reduksjonen av undervisningstiden til eget for- og etterarbeid, noe Utdanningsforbundet Oslo mener er en god praktisering av avtalen^[1]. Å fjerne alternativet med å la senioren bruke nedslaget til for- og etterarbeid er et ledelsesvalg og følgelig en del av skolens seniorpolitikk. UDF har ingen forhandlings- eller drøftingsrett på dette punkt da nedslaget skal avtales individuelt mellom skoleledelse og seniorlærer. UDF påvirker derfor heller ikke hvilke alternativer som blir presentert fra skoleledelsen. Jeg håper dette var oppklarende og at seniorlærerne kan få en reduksjon der den reduserte undervisningstiden nyttes til pedagogisk arbeid som forutsettes å lette den enkelte lærers arbeidssituasjon.”

Når den lokale arbeidstidsavtalen er underskrevet skal den i følge Dokument 25 underskrives og sendes inn til Skoleetaten. Men vi har ikkje kome så langt. Ikkje er der laga nokon avtaletekst og ikkje er der sendt inn noko heller. Difor set eg opp avtaleteksten etter malen frå

tidlegare år. Og eg sender den til rektor(30. april): ”Hei. Her er utkast til avtaletekst som følger malen for tidligere år.”

Og: ”Hei. Har dere kommentarer til arbeidstidsavtaleteksten? Hvis ikke bør vi vel snart sende den inn?” Rektor svarar (30.april):”vi skal lese nøye gjennom i helgen, så skriver vi under og sender på mandag ” Godt tenkjer eg. Ikkje visste eg at dette var starten på den store svindelen

Kapittel 7

Triksing med avtaletekst

Eg finn avtaleteksten i hylla mi. Den er endra. Eg skriv difor til rektor(05. mai): ”Hei. Fant avtaleteksten i hylla mi nå. Ikke send den inn før klubbstyret har sett på den. Vi har møte i morgen kl 10.30”. Avtaleteksten er triksa med.

Det var tilfeldig at eg såg det. Fredagen før eg gjekk heim var eg inne hos rektor for å purre på den. Der og då verka det som om han vart teken på fersken, for plutseleg mumla han noko om at ordlyden om seniorreduksjonen i avtala ikkje gjaldt lenger, at den skulle ut av avtala. Difor vart eg merksam på det og sjekka ordlyden i avtala sitt punkt om seniorreduksjon. Og difor nærleste eg avtaleteksten igjen før eg skulle til å sende den inn. Og akkurat, den var endra etter vi inngjekk avtala. Avtaleteksten var no triksa med. Eg skriv til klubbstyret (05. Mai):

”NB! Viktig om seniorreduksjon:

Jeg fikk utkast til arbeidstidsavtale i retur. Rektor har strøket noen setninger i seniorreduksjonsavsnittet. Jeg sjekket opp dette. Personalleder har regnet nedslaget utfra 1150-timersrammen. Derfor har han fått så store tall. Det riktige er å regne nedslag fra undervisningstid (ca 700 t) (se epost under). Da vil maks nedslag bli på ca 90-100 min i uka, IKKE 3,5 t. Vi har lovens bokstav i ryggen. Viktig at vi har møte i morgen.” Samstundes med at eg oppdager at avtaleteksten er forsøkt endra tek eg grep. Eg skriv til skoleleiinga (05 mai):

”Til ledelsen

UDF ser at arbeidsgiver ønsker å stryke følgende fra utkastet til arbeidstidsavtaletekst for skoleåret 2010/11

- For lærere med 12,5% nedslag tilsvarer nedslaget 100 minutter i uken i 38 uker. For lærere med 5,8% nedslag tilsvarer nedslaget 45 minutter i uken. Arbeidsoppgavene skal avtales med personalansvarlig og skal være del av arbeidsavtalen.

Protokollen fra forhandlingene om lokal arbeidstidsavtale viser at der ikke var enighet om arbeidsgivers forslag av 07.04.2010 om seniornedslag. Dette gjør at tvistebestemmelsene (arbeidstidsavtalens punkt 8) gjelder.

Der står det: ([Dok 25, s 76](#)):

”Lærere over 55 og 60 år har rett til å få en lette i sin undervisning tilsvarende hhv 5,8 % og 12,5 % fra skoleårets begynnelse det kalenderåret de fyller hhv 55 og 60 år. Den reduserte undervisningstiden nyttes til pedagogisk arbeid og forutsettes å lette den enkelte lærers arbeidssituasjon.”

Skoleledelsen presenterer 27.04 følgende oversikt over nedslaget:

	reduksjon (%)	årstimer (timer)	uketimer (timer)
Lærer A	7,5	86,25	2 t 15 min
Lærer B	4,64	53,36	1 t 25 min
Lærer C	12,5	143,75	3 t 45 min
Lærer D	12,5	143,75	3 t 45 min
Lærer E	12,5	143,75	3 t 45 min
Lærer F	5,8	66,7	1 t 45 min
Lærer G	9,39	108	2 t 50 min
Lærer H	12,5	143,75	3 t 45 min
Lærer I	5,8	66,7	1 t 45 min
Lærer J	12,5	143,75	3 t 45 min
Lærer K	5,8	66,7	1 t 45 min
Lærer L	7,5	86,25	2 t 15 min
Lærer M	12,5	143,75	3 t 45 min
Lærer N	3	34,5	55 min
Lærer O	7,5	86,25	2 t 15 min

Nedslaget tabellen viser er feil.

Tvistebestemmelsene er helt klare på at nedslaget skal regnes av *Den reduserte*

undervisningstiden.

For et årsverk utgjør dette eksempelvis 700 undervisningstimer.

For en seniorlærer med 12,5 % nedslag utgjør dermed nedslaget ($700/100 \times 12,5 =$) **87,5 undervisningstimer** eller ($87,5 \times 0,75$) **65,6 klokketimer**.

Lærer C skal eksempelvis ha 12,5 % reduksjon i *undervisningstimer*. Dette utgjør 87,5 ($700/100 \times 12,5 =$) *undervisningstimer* eller ($87,5 \times 0,75$) 65,6 klokketimer. Over 39 uker utgjør dette *2,24 undervisningstimer* eller *1,68 klokketimer (1t, 40 min)* pr uke, **ikke** 3t 45 min slik det fremgår av tabellen.

UDF ber om en forklaring på hvorfor ledelsen ønsker å fjerne ønsket avsnitt samtidig som de presenterer en utregning av seniornedslaget for neste skoleår som bryter inngåtte avtaler.

Mener ledelsen at å stryke utvalgt avsnitt åpner for en ny tolking av hvordan seniornedslaget skal regnes ut, eksemplifisert ved forslaget av 27.04, vil UDF skrive uenighetsprotokoll på punktet om seniornedslag i den lokale arbeidstidsavtalen for skoleåret 2010/11.

Mener ledelsen at å stryke utvalgt avsnitt *ikke* åpner for en ny tolking av hvordan seniornedslaget skal regnes skal avsnittet opprettholdes i avtaleteksten.

UDF insisterer på at arbeidstidsavtalen for skoleåret 2010/11 underskrives snarest og senest innen fredag 07.05.”

Brevet vert aldri besvart.

Eg skriv og til alle seniorlærarar ved skolen (07.05):

”Hei. Jeg vil påpeke at utregningen av størrelsen på seniornedslaget som foreslått 27.04 er et brudd på inngått arbeidstidsavtale for skoleåret 2010/11 og på tariffavtalen.

Forhandlingene om den lokale arbeidstidsavtalen ved Ulsrud ble avsluttet onsdag 21.04. I avtalen gjelder tvistebestemmelsene (arbeidstidsavtalens punkt 8). Der står det: ([Dok 25, s 76](#)):

”Lærere over 55 og 60 år har rett til å få en lette i sin undervisning tilsvarende hhv 5,8 % og 12,5 % fra skoleårets begynnelse det kalenderåret de fyller hhv 55 og 60 år. Den reduserte undervisningstiden nyttes til pedagogisk arbeid og forutsettes å lette den enkelte lærers

arbeidssituasjon.”

Skoleledelsen presenterer 27.04 følgende oversikt over nedslaget: (samme tabell som over). Nedslaget tabellen viser er feil. Tvistebestemmelsene er helt klare på at nedslaget skal regnes av *Den reduserte undervisningstiden*. For et årsverk utgjør dette eksempelvis 700 undervisningstimer. For en seniorlærer med 12,5 % nedslag utgjør dermed nedslaget $(700/100 \times 12,5 =)$ 87,5 *undervisningstimer* eller $(87,5 \times 0,75)$ 65,6 klokketimer. Lærer C skal eksempelvis ha 12,5 % reduksjon i *undervisningstimer*. Dette utgjør 87,5 $(700/100 \times 12,5 =)$ *undervisningstimer* eller $(87,5 \times 0,75)$ 65,6 klokketimer. Over 39 uker utgjør dette 2,24 *undervisningstimer* eller 1,68 *klokketimer (1t, 40 min)* pr uke, *ikke* 3t 45 min slik det fremgår av tabellen.

Før en kan til stilling til ledelsens forslag til bruk av nedslaget er det derfor viktig å operere med riktige tall og dermed riktig størrelse på nedslaget. Ledelsen må selvsagt gå igjennom tallene på nytt. Like viktig er det at du selv regner ut ditt nedslag. Da vil forhåpentligvis den reduserte undervisningstiden nyttes til pedagogisk arbeid og forutsettes å lette den enkelte lærers arbeidssituasjon.”

Det vert kjapt innkalla til eit møte for alle seniorar og inspektør, eit møte der eg velger å delta. Oppsummeringa frå det møtet sender eg til UDF sentralt: (07.mai)

”Inspektør gav full retrett og opererer nå utfra min utregning med 700 t rammen som utg.p. Ha hadde "regnet feil" fordi det var "slik det alltid var gjort" her ved skolen. Jeg påpekte at i fjorårets avtale sto det spesifisert at 12,5% er 100 min. Han sa ingen ting. Så full seier på det punktet. og følgelig en reduksjon av arb tid til under halvparten, fra 225 min til 100 min. Ingen foreløpig endring om innholdet i nedslaget.”

Ein liten siger altså, om det å ikkje tape er det same som å vinne.

Rektor merkar at nettet snører seg rundt han, også ovanfrå i hans eigen organisasjon. Han skriv difor til meg (06. mai):

”Hei. UDF sentralt har sendt mail til UDA . Der står blant annet følgende: 'Rektor har hittil

utsatt denne saken gjentatte ganger, men nå bør de kunne behandle den raskt.'

Siden du som tillitsvalgt har sendt inn saken i januar, har du på gjentatte spørsmål svart at saken nå er ut av dine hender og ligger hos UDF sentralt. Du vet godt at vi i flere måneder har ventet på at det blir fortløpende i saken. Hvordan kan det da oppfattes at jeg de siste månedene har 'utsatt saken gjentatte ganger'. Det medfører ikke riktighet og setter meg i et dårlig lys. Det ville vært fint om du kunne rette opp denne misforståelsen."

Og eg svarer(06.mai):

"Jeg går også å venter på at det skal bli fortløpende i saken. Om UDF misforstår når de oppfatter det slik at saken er "utsatt flere ganger" bør du oppklare det med dem. Saken er som du vet ute av mine hender. Om det er slik at alle ønsker fortløpende bør jo det hele la seg løse kjapt."

Etter ei telefonsamtale til UDF sentralt svarar eg igjen(06.mai):

"Jeg har nå fått beskjed om at UDF Oslo og UDE er enige om å ta saken med bruken om byrdefullressurs for inneværende skoleår på etatsnivå. Vi vil få innkalling til møte snarest. Saken blir derfor ikke meldt inn til MBU fra vår side." Responsen kjem dagen etter frå rektor:(07 mai).

"Det er jo interessant. jeg fikk beskjed fra UDE i dag at de ble enige om at vi skal løse det lokalt og venter tilbakemelding. For å oppsummere:

Du og UDF ble enige om at vi skal løse det lokalt. (din mail)

Jeg og UDE ble enige om at vi skal løse det lokalt. (mail mellom meg og UDE)

Du sendte mail til meg i dag om at vi skulle løse det lokalt i MBU. (din mail)

UDE og UDF avventer i følge ham lokal behandling. (mail fra UDE). Men nå skal alt løses sentralt.

Jeg har sett mye Monty Python, men dette tar kaka. "

Eg(07.mai): ”Jeg håper på fortgang slik at vi kan få saken ut av verden. God helg.”

(07 mai). ”En siste gang: Jeg har nå fått utsatt saksgangen på etatsnivå slik at vi kan forsøke å løse dette i MBU på onsdag. Om vi ikke kommer fram til en rimelig løsning løses saken fort på etatsnivå. Jeg melder derfor saken inn til MBU onsdag

Lærarane skulle no få dele smulane etter at rektor hadde forsynt seg med nesten heile kaka. Av dei 1894 timane fekk lærarrane no utbetalt 410, eller rundt 20%, av desse. Det tilsvarte ca 200000 av dei 1000000 kronene dei skulle hatt. Resten hadde rektor ete opp. I referatet sto det mellom anna:

”Det er enighet om at resterende 410 undervisningstimer av byrdefullressursen for inneværende skoleår utbetales flatt pr. årsverk. Det skal ikke utbetales overtid på dette. Det er enighet om at byrdefullressursen for inneværende skoleår i sin helhet er brukt.”

Inn med handkledet

Heilt sidan eg i vinter bestemte meg for å gje meg som tillitsvalgt etter skoleåret, har eg prøvd å halde ut. Eg synes det hadde vore heilt meiningslaust å kaste inn handkledet midt i stormen. Då ville jo rektor vinne fram på alle frontar. Nei, eg måtte halde ut. No, når verda forhåpentlegvis ville vende attende til det normale, kva no det ein gong var, så var tida inne. Eg kasta inn handkledet og gjev beskjed til UDF Oslo(27. Mai):

”Hei. Jeg vet at dere er travelt opptatt med megling og streik. Likevel skylder jeg dere å informere om at jeg trekker meg som tillitsvalgt etter endt skoleår. Denne beslutningen er endelig. Jeg vet at jeg er valgt for to år og at dette ikke er helt etter boken men det er nødvendig for meg å gjøre dette nå. Jeg ber om forståelse for beslutningen og takker for et godt samarbeid i året som gikk. Klubben er informert om beslutningen og valgkomite er nedsatt. Ny tillitsvalgt blir valgt før 18. juni.

Alt godt.”

Når eg informerer rektor om dette fortel han at når det sto på som verst i vinter, ja då søkte han jobb på ein annan skole. Seinare trakk han søknaden. Hm, tenker eg i mitt stille sinn, ville kapteinen rømme skuta?

Den andre juni vart endeleg drøftingsmøte for bruken av byrdefull avhaldt. Nokon drøftinger var det i realiteten ikkje. Rektor hadde erstatta klubben sitt forslag med sitt eige. Han brukte ca 65 % på kontaktlærarane. Noko som ikkje er ein byrdefull undervisningssituasjon. Og då følgeleg heller ikkje lov. (02 juni): ”Det vises til sak 8 fra MBU-møte 12.5.2010. Etter drøftinger har arbeidsgiver bestemt å bruke resterende byrdefullressurs på 947 timer på følgende måte: Kontaktlærere Vg 1 – 379 timer (ca. 17 lærere, Kontaktlærere Vg 2 – 142 timer (ca. 14 lærere, Kontaktlærere Vg 3 – 95 timer (10 lærere), Norskklærere med mer enn 150 vurderinger – 95 timer, Lærere med teorifag på idrettsfag – 95 timer, Lærere med særskilte elever i ordinære klasser – 141 timer. Utdanningsforbundet bemerker:

Utdanningsforbundet er kritisk til å bruke ca 65 % av resterende byrdefullressurs til å finansiere kontaktlærerfunksjonen da dette ikke er en byrdefull undervisningssituasjon.”

Slik vart til slutt den hardt framkjempa avtala ikkje fulgt. Det heile var forgjeves.

Men på sommerfesten går alt sin vante gang. Stemninga er lystig og slitne lærarar gler seg til avspasering og ferie. Min tidlegare kollega, forballspelaren, held sommarfest for sin nye skole like ved. Utpå natta ringer han – Skjera? Kjem dykk hit? Og vi hiv oss rundt, eg og eit par andre, gjennom sommernatta. Rektor er der allereie. Vi må ha ein prat seier eg, og set meg ned. – Eg vil gjerne rydde unna dette slik at vi kan starte skoleåret med ny frisk. Korleis har du det no med det som skjedde? Eg forventar at vi no kan sjå tilbake og riste på hovudet. Eg ønskjer ein innrømmelse. Han må seie at han gjekk for langt, at han ser det. Då vil alt være greit, tenkjer eg. For tilgjeving og forsoning krev at ein har fortsått kva ein har gjort. At ein har lært. At ein no ser det heile annaleis, at ein difor ikkje ville gjort det igjen.

– Vi har begge gjort feil seier han og lener seg fram. Eg ser opninga, men let det fare. Orkar ikkje å poengtere at det ikkje er tilfelle, at eg ikkje syns vi begge har gjort feil. Ser og i same stund all moglegheit til forsoning fare. Han har eit smil om munnen. Han fekk ein telefon i dag. - Dette er ikkje offisielt, men det kan hende eg får meg ny jobb til hausten. Han er på veg vidare, allereie. Og han ser seg ikkje tilbake. Eg reiser meg og går. Gjennom skogen den natta

slår det meg. Han blei forfremma, til områdedirektør. Det blei ikkje eg. Men, tenkjer eg, i det sola stig fram mellom tretoppene, eg har ei bok å skrive.